

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · tercer període · sèrie P · núm. 48

Ple del Parlament

Sessió 26, primera reunió, dimarts 1 de juliol de 2025

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista	
Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants	
Compliment de la Moció 78/XV, sobre la seguretat i la salut en l'àmbit laboral	
Pregunta al Govern sobre les inversions previstes per a l'ampliació de l'Hospital del Vendrell (posposada)	
310-00218/15	5
Pregunta al president de la Generalitat sobre els temes de què va tractar en la reunió amb el president del Govern d'Espanya el 20 de juny	
317-00135/15	5
Pregunta al president de la Generalitat sobre les actuacions que pensa emprendre per a garantir l'aplicació de la llei d'amnistia	
317-00133/15	7
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'afer de la compra de mascaretes defectuoses per part del Ministeri de Sanitat durant el seu mandat com a ministre	
317-00136/15	8
Pregunta al president de la Generalitat sobre la valoració del seu primer any de mandat, especialment pel que fa a l'educació	
317-00134/15	9
Pregunta al president de la Generalitat sobre els temes de què va tractar en la reunió amb el president del Govern d'Espanya el 20 de juny i sobre la necessitat de lluitar contra la corrupció i resoldre la crisi de l'habitatge	
317-00129/15	11
Pregunta al president de la Generalitat sobre com pensa mantenir la governabilitat malgrat els casos de corrupció que afecten el seu partit polític i l'incompliment dels acords d'investidura	
317-00131/15	12
Pregunta al president de la Generalitat sobre el cost del viatge a Budapest de la delegació del Parlament i la previsió de convocar eleccions	
317-00130/15	14
Pregunta al president de la Generalitat sobre les polítiques de joventut, especialment pel que fa a l'habitatge	
317-00132/15	15
Pregunta al Govern sobre el canvi de cicle polític a Catalunya	
310-00226/15	16

Pregunta al Govern sobre la situació dels centres penitenciaris 310-00227/15	18
Pregunta al Govern sobre els criteris de representació i el model empresarial al qual dona suport el Govern 310-00216/15	20
Pregunta al Govern sobre la posada en marxa del cos d'inspectors i l'aplicació del règim sancionador del Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes Tram. 310-00215/15.	21
Pregunta al Govern sobre la continuïtat del premi Guillem Agulló i Salvador 310-00213/15	23
Pregunta al Govern sobre l'impacte de les emissions contaminants en la salut 310-00220/15	25
Pregunta al Govern sobre la preservació del patrimoni cultural 310-00221/15	27
Pregunta al Govern sobre l'actuació policial durant la visita de Felip VI a Montserrat 310-00223/15	28
Pregunta al Govern sobre la mobilitat a Catalunya 310-00224/15	30
Pregunta al Govern sobre les polítiques del Departament d'Educació i Formació Professional 310-00225/15	32
Pregunta al Govern sobre l'evolució del pla de xoc d'infraestructures esportives 310-00217/15	34
Pregunta al Govern sobre els resultats de les proves d'accés a la universitat 310-00219/15	35
Pregunta al Govern sobre el motiu pel qual es permet la denigració de la dona 310-00222/15	37
Declaració del Parlament de Catalunya sobre el reconeixement i la divulgació de la figura i l'obra de la pedagoga i política Marta Mata Garriga en el centenari del seu naixement 401-00028/15	39
Interpel·lació al Govern sobre la feblesa de l'Estat a Catalunya 300-00164/15	40

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 26.1

La sessió s'obre les tres de la tarda. Presideix el president del Parlament, acompanyat de la vicepresidenta primera, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta. Assisteixen la Mesa el secretari general i el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Projecte de llei de canvi d'adscripció comarcal i veguerial del municipi d'Aiguafreda (tram. 200-00012/15). Govern de la Generalitat. Debat i votació de la proposta de tramitació directament i en lectura única davant el Ple (text presentat: BOPC 166, 5)
3. Proposició de llei de finances locals de Catalunya (tram. 202-00007/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat de totalitat i votació de l'esmena a la totalitat (text presentat: BOPC 80, 29)
4. Proposició de llei de mesures urgents de protecció de la seguretat climàtica (tram. 202-00027/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat de totalitat i votació de les esmenes a la totalitat (text presentat: BOPC 142, 44)
5. Proposta de resolució de rebuig de la concentració bancària (tram. 250-00536/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 226, 18)
6. Proposta de resolució de creació d'una comissió d'estudi sobre l'impacte social i el mercat de treball de l'economia de plataformes i la intel·ligència artificial (tram. 252-00010/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la proposta de resolució i de l'esmena presentada.
7. Declaració del Parlament de Catalunya sobre el reconeixement i la divulgació de la figura i l'obra de la pedagoga i política Marta Mata Garriga en el centenari del seu naixement (tram. 401-00028/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Substanciació.
8. Interpel·lació al Govern sobre la feblesa de l'Estat a Catalunya (tram. 300-00164/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.
9. Interpel·lació al Govern sobre l'impacte de la venda a la manta (tram. 300-00155/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació.
10. Interpel·lació al Govern sobre els resultats del pla de xoc per a l'ensenyament del català a adults (tram. 300-00157/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
11. Interpel·lació al Govern sobre el dret al lleure i a les oportunitats educatives a l'estiu (tram. 300-00160/15). Núria Lozano Montoya, Grup Parlamentari Comuns. Substanciació.
12. Interpel·lació al Govern sobre la política agrària comuna (tram. 300-00159/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.
13. Interpel·lació al Govern sobre els préstecs d'emancipació (tram. 300-00156/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.
14. Interpel·lació al Govern sobre la situació del sistema de salut (tram. 300-00158/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.
15. Interpel·lació al Govern sobre la llibertat educativa (tram. 300-00163/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.
16. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques de les administracions locals (tram. 300-00162/15). Mònica Sales de la Cruz, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.
17. Interpel·lació al Govern sobre la gestió de la funció pública (tram. 300-00161/15). Mònica Sales de la Cruz, Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.

18. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el compliment dels objectius amb relació a la descarbonització i la lluita contra el canvi climàtic (tram. 302-00121/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació.

19. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la degradació dels barris (tram. 302-00127/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

20. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les conseqüències del Pacte verd europeu i la necessitat de defensar el sector primari (tram. 302-00122/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació.

21. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el sistema universitari (tram. 302-00123/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

22. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el garantiment d'una educació en català (tram. 302-00124/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació.

23. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre projectes estratègics i empresarials al sud de Catalunya (tram. 302-00125/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

24. Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política fiscal (tram. 302-00126/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

El president

Bona tarda. Comença la sessió.

La llista de les preguntes a respondre oralment en el Ple està inclosa en el dossier del ple. D'acord amb l'article 164 del Reglament, se substanciaran aquesta tarda com a primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària.

Així mateix, els faig avinent que sis diputats i una diputada han delegat el seu vot per a aquesta sessió plenària: els diputats Carles Puigdemont i Casamajó i Lluís Puig Gordi, del Grup Parlamentari de Junts, han delegat el seu vot en el diputat Albert Batet i Canadell; així mateix, el diputat Joaquim Calatayud Casals, del Grup Parlamentari de Junts, ha delegat el seu vot en la diputada Mònica Sales de la Cruz; el diputat David Pérez Ibáñez, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ha delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torrevejano; la diputada Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari Comuns, ha delegat el seu vot en el diputat David Cid i Colomer; el diputat Jaume Veray Cama, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, ha delegat el seu vot en el diputat Juan Fernández Benítez; finalment, el diputat Salvador Illa Roca, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, ha delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torrevejano per a la sessió dels dies 2 i 3 de juliol.

Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista

Malauradament, d'acord amb les dades oficials del Departament d'Igualtat i Feminisme, he de comunicar-vos un nou feminicidi vinculat a la violència vicària ocorregut el passat 2 de juny a Sentmenat. Amb ell, ja són tres les víctimes mortals per violència masclista enguany a Catalunya. En nom de la cambra, lamento i condemno aquest crim i reitero el compromís del Parlament en l'erradicació de qualsevol forma de violència masclista. D'acord amb el protocol de dol del Parlament de Catalunya contra les violències masclistes, la Mesa convoca un minut de silenci demà al migdia en suspendre la sessió del Ple davant de la façana del Palau del Parlament.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

A continuació, en compliment d'allò que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'aco-

llida de migrants, els informo que, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici d'aquest any 2025 hi ha un total de 752 víctimes mortals i desaparegudes a la Mediterrània.

Compliment de la Moció 78/XV, sobre la seguretat i la salut en l'àmbit laboral

Així mateix, i en compliment del que estableix la Moció 78/XV del Parlament de Catalunya, sobre la seguretat i la salut en l'àmbit laboral, els informo que, segons les dades oficials de l'Observatori del Treball i Model Productiu, des de l'inici d'aquest any trenta persones han perdut la vida com a conseqüència d'un accident laboral. En nom de la cambra, vull manifestar el reconeixement de tots aquests treballadors.

Pregunta al Govern sobre les inversions previstes per a l'ampliació de l'Hospital del Vendrell (posposada)

310-00218/15

Finalment, i abans de passar al primer punt de l'ordre del dia, els informo que el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, a l'empara d'allò que disposa l'article 164.6 del Reglament, ha sol·licitat, d'acord amb el Govern, que la pregunta a respondre oralment en el Ple sobre les inversions previstes per a l'ampliació de l'Hospital del Vendrell, presentada per l'esmentat grup parlamentari, no sigui substanciada en aquesta sessió plenària i quedi posposada per a la sessió plenària següent.

Passem ara al primer punt de l'ordre del dia, que són les preguntes amb resposta oral, i en aquest cas comencem pel capítol de preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els temes de què va tractar en la reunió amb el president del Govern d'Espanya el 20 de juny

317-00135/15

La primera pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics, i la formula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Albert Batet i Canadell, que té la paraula.

Albert Batet i Canadell

Moltes gràcies, president. Molt honorable president de la Generalitat, membres del Govern, diputats i diputades, molt bona tarda a tothom.

Moncloa. De què van parlar i quin va ser el contingut de la reunió?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Bona tarda. Moltes gràcies, senyor Batet, per la seva pregunta. Tinc comunicació fluida amb el president del Govern d'Espanya, i, efectivament, fa deu dies, un divendres al matí, vaig tenir una reunió amb el president del Govern. Vam parlar de moltes coses i en va transcendir una d'important: vam acordar que el Govern d'Espanya sotmetria la candidatura per fer una de les cinc gigafactories que la Unió Europea té plan-tejat construir a Móra la Nova, a les Terres de l'Ebre. Crec que és un bon contingut de reunió i crec que això sol justifica la reunió que vaig tenir amb el president Sánchez.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Albert Batet i Canadell.

Albert Batet i Canadell

President, vostè representa tots els catalans –vostè representa tots els catalans–, i li demanem transparència. Si van anunciar i va ser una reunió sobre la gigafactòria de Móra la Nova, el que pertocava era comparèixer després de la reunió i explicar-ho, d'aquesta candidatura entre setanta. Perquè, a més a més, vostès són els campions en fer anuncis i titulars i després incomplir-los. Perquè tanta opacitat i tanta urgència –vostè va anul·lar l'agenda del president de la Generalitat, l'agenda institucional– no és normalitat. I si vostè no dona les explicacions oportunes, és obvi que es pot pensar que va anar a tractar la greu crisi del Partit Socialista. Perquè si hi va anar com a primer secretari del PSC, va posar el partit per davant del país, perquè vostè va anul·lar l'agenda institucional que tenia com a president de la Generalitat de Catalunya.

Els problemes dels socialistes no són els problemes dels catalans. El president de la Generalitat no ha de resoldre els problemes del PSOE: el president de la Generalitat ha de resoldre els problemes dels catalans. I a vostè se li acumulen els problemes: pèssims resultats educatius –especialment en matemàtiques–, col·lapse d'infraestructures, crisi de rodalies, manca de seguretat jurídica per captar inversions –podem parlar de la taxa turística fins al Hard Rock–, un govern sense pressupost, unes mesures del Govern espanyol ineficients i insuficients per impedir l'OPA al Banc de Sabadell, Sixena, el finançament, un nou incompliment –ahir s'acabava el termini per presentar la nova proposta, i ja van tard.

Si vol exercir de president de la Generalitat, centri's en defensar els interessos dels catalans en comptes de resoldre els problemes del PSOE.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Crec que el mes de juny ha estat un bon mes per a Catalunya. Vam aprovar..., vam començar el mes aprovant el tercer suplement de crèdit –dono, un cop més, les gràcies als grups que hi van donar suport–: 4.000 milions d'euros més a disposició de polítiques públiques per als catalans. Hem desencallat i hem manifestat clarament..., he assumit jo la responsabilitat en la millora de l'aeroport Josep Tarradellas - Barcelona el Prat. Ja vam anunciar la gigafactòria de les Terres de l'Ebre. Una persona, un company d'allà em deia: «La millor notícia en vint anys a les Terres de l'Ebre.» En fi, ho deia ell, eh? Hem marcat un horitzó per a Renfe Rodalies, que les rodalies tinguin una governança catalana. Hi ha hagut una decisió, que és aliena al Govern de Catalunya, però que crec que és bona per a Catalunya, aquesta darrera setmana del Tribunal Constitucional, decretant la constitucionalitat d'una llei que el seu grup i el meu, a Madrid, i d'altres, hi van donar suport. I, efectivament, el Govern d'Espanya ha pres unes mesures en defensa de l'interès general amb relació a l'OPA del BBVA amb el Sabadell. Crec que ha estat una bona setmana per a Catalunya.

Jo estic centrat en això, en Catalunya, i poso el país per davant. Ara, tinc altres responsabilitats també, però estic centrat en Catalunya, en que el país vagi endavant. I no em confongui «opacitat» amb «discreció». Sempre he defensat –i ho segueixo defensant– que la política ha de tenir..., és bo que tingui espais de discreció. Però tots els acords als que arribo i tot allò que faig que afecti la meua responsabilitat com a president de la Generalitat ho acabo fent públic i ho explico al conjunt de la ciutadania; «opacitat» és una cosa, «discreció» n'és una altra.

El president

La següent pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les actuacions que pensa emprendre per a garantir l'aplicació de la Llei d'amnistia

317-00133/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, president. President Illa, el Tribunal Constitucional ha avalat, com no podia ser d'una altra manera, la Llei d'amnistia, una llei que per a alguns era innecessària, impossible i inconstitucional, i que ha resultat ser, juntament amb l'U d'Octubre i les mobilitzacions postsentència, l'element més tangible que ha posat en escac el règim del 78. I, sí, ja ho sé, president –m'ho va dir fa quinze dies–, que vostè encara hi creu en aquest règim, malgrat caps d'estat fugits, guerres brutes, corrupcions sistèmiques, *lawfare*, causes generals i jutges i tribunals actuant al marge de la legalitat. Si encara vol creure-hi, president, ara té oportunitats per demostrar que els que no hi hem cregut mai estem equivocats. La primera, justament, l'aval del Tribunal Constitucional a l'amnistia. Ara cal garantir-ne l'aplicació immediata.

I, sí, vostè ja ho ha dit, però ha d'anar més enllà, ha d'anar més enllà d'una exigència discursiva. Per això volem saber què farà si el Tribunal Suprem o altres tribunals continuen bloquejant o retardant l'aplicació de l'amnistia.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor Jové. Quan es va conèixer, no la sentència, però sí l'aval del Tribunal Constitucional a la llei d'amnistia per sis vots a favor i quatre vots en contra, vaig fer una declaració institucional que crec que resumeix bé el meu capteniment i el meu pensament. Però la seva pregunta em dona ocasió de reiterar en seu parlamentària la meva demanda com a president de Catalunya al Tribunal Suprem perquè apliqui amb diligència la llei d'amnistia. És una llei –ara ja ho sabem– plenament constitucional.

Dic com a president de Catalunya –crec que tinc bona informació al respecte– que ha sigut una llei efectiva i positiva per a Catalunya. Dic també que ha estat efectiva i positiva per al conjunt d'Espanya. Respecto el Tribunal Suprem. Demano també respecte per a la decisió que va prendre el Congrés dels Diputats amb una llei d'amnistia que avui sabem que és plenament constitucional. I demano des d'aquesta cambra, des de la cambra de la sobirania de Catalunya, que el Tribunal Suprem apliqui amb diligència –amb diligència– aquesta llei i farà el que estigui al meu abast, això sí, des del respecte a la separació de poders.

Si agafem una mica de perspectiva –jo crec que és bo agafar-la de tant en tant–, penso que el nostre país, d'ençà de l'any 78, ha fet una evolució positiva en termes materials i en termes del que jo també anomeno «benestar moral», però això és una discussió que podem tenir en un altre moment. Avui, el missatge principal que arran de la seva pregunta vull traslladar és aquest: com a president de Catalunya, demano al Tribunal Suprem, a la seu de la sobirania de Catalunya, que faci efectiva la llei d'amnistia.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Gràcies, president. Miri, a alguns, el Tribunal Constitucional ens va aplicar multes coercitives per tal que complíssim les seves resolucions. Ara toca la mateixa exigència i contundència davant de jutges que es neguen a complir les lleis o les sentències del Tribunal Constitucional. Hi seran vostè i el seu Govern perseguint implacablement i democràticament jutges prevaricadors? Aquesta, president, és la

primera oportunitat, que li deia abans, per demostrar que encara és viable la via democràtica a l'Estat.

Li'n recordo una segona. Vostè que sempre es vanta de complir allò que signa, recorda la literalitat del seu pacte d'investidura? Perquè sovint sembla que vostè i el president del Govern espanyol perden la memòria repetint constantment que, amb l'amnistia, la normalització institucional i política serà una realitat a Catalunya. Els hi tornem a dir per enèsima vegada: aquesta normalitat només arribarà quan es resolgui el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat. I això passa necessàriament per donar la veu al poble de Catalunya. I això, president, vostè –vostès– també ho han signat, com rodalies o el finançament singular. I en això també cal que compleixin si volen esgotar legislatures.

L'acord d'investidura deia literalment que l'aplicació de la llei d'amnistia ha de permetre culminar aquest camí i iniciar una nova fase, que s'ha de centrar en la resolució del conflicte polític i que ha d'abordar, entre d'altres, el reconeixement nacional de Catalunya i la forma de vehicular-lo institucionalment, i, president, també deia la necessitat que els acords fruit de la negociació siguin referendats per la ciutadania.

Com pensa fer efectiu aquest compromís que vostè va signar?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Sí, senyor Jové, la llei d'amnistia possibilita la resolució política de conflictes polítics i treu de l'àmbit judicial conflictes que s'haguessin hagut de dirimir des del principi en l'àmbit de la política. Estem en aquesta fase. I em temo que queda feina per fer. Ja l'hi he dit.

Com a president de Catalunya, demano que es faci efectiva la llei d'amnistia. Puc entendre que hi hagués gent que tingués dubtes sobre la seva efectivitat i sobre la seva constitucionalitat quan es va acordar i quan es va aprovar pel Congrés dels Diputats. Em costa d'entendre que, un any després de la seva vigència, i amb una efectivitat, des del meu punt de vista, ben palesa des de qualsevol punt de vista objectiu a Catalunya, i un cop certificada la seva constitucionalitat, encara hi hagi gent que s'entesti a no aplicar-la. Crec que és un error greu.

Jo, com a president de Catalunya, faré tot el possible perquè s'apliqui amb efectivitat i amb diligència. I sap vostè que tinc per costum complir els meus compromisos.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'afer de la compra de mascaretes defectuoses per part del Ministeri de Sanitat durant el seu mandat com a ministre

317-00136/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidente.

Señor Illa, ¿ya ha descubierto por fin quién era el «Chili»?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

No. I vostè? (*Rialles.*)

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Yo sí, señor Illa; ya sé quién es el «Chili». Por fin lo sabemos. Y no era el primo del Vaquilla o del Torete, como su apodo sugería, no; se trata de Xiaojuan Li, Xi Li, ciudadana –ciudadana– china, hoy supuestamente en búsqueda y captura –poca broma–, y que le endosó al Ministerio de Sanidad que usted dirigía 361 millones de euros en mascarillas defectuosas.

El problema es que yo le pregunté a usted en el pasado Pleno si conocía al tal «Chili» y me contestó –sorprendentemente alterado tratándose de usted– que no tenía –cito textualmente– ni puñetera idea.

Entenderá, señor Illa, que a la luz de los acontecimientos cueste un poco creer que usted no supiera quién era el «Chili» o la «Xi Li». Sin embargo, fue la pregunta que no contestó aquel día, la más preocupante, porque hoy sabemos que Koldo y «Xi Li» sí intermediaron coordinados la compra de mascarillas de su ministerio y que, según Koldo, usted, señor Illa, reportaba los avances a «Xi Li» por Signal a diario.

¿Constituye ello un delito? No me corresponde a mi decirlo, solo a la justicia. Y ya sabe que en este asunto somos muy escrupulosos en el uso de las palabras, pero lo que sí le puedo afirmar hoy es que hace quince días, aquí mismo, usted me contestó, uno, iracundo y un tanto faltón; dos, de manera insuficiente y ocultando deliberadamente información que hoy sabemos todos.

Celebro que haya decidido comparecer por este asunto el día 15 de julio y espero que ese día nos ofrezca usted las explicaciones que sistemáticamente se ha negado a dar hasta ahora. Ganaremos todos.

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Vostè és un home habitualment prudent i acaba de cometre una imprudència greu i un error greu que lamentarà. És completament fals el que ha dit. Mereix el premi a la ficció política. És completament fals. Ni sé qui és aquesta persona que vostè menciona, ni he parlat per cap aplicació, ni he tingut cap conversa amb ell. Es deixa vostè emportar per la passió d'alguns.

Té l'oportunitat de desmentir-ho. Si no, em guardo, em reservo les meves accions.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la valoració del seu primer any de mandat, especialment pel que fa a l'educació

317-00134/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Illa, se cumple un año desde que es presidente de la Generalitat y acabamos de finalizar un curso académico. Y yo le quiero preguntar qué valoración le merece.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Amb modèstia i amb tota humilitat, i queda molta feina per fer, Catalunya avui està millor que fa un any.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Illa, una vez más, usted miente, porque no hace mucho, junto con su consejera de Educación, la señora Niubó, consideraba que los resultados de las pruebas de las competencias básicas eran decepcionantes.

Pues, mire, yo le voy a ser muy claro, no son decepcionantes, son un puñetero desastre y debería ser vergüenza que usted, como presidente de la Generalitat, no dijera nada al respecto.

Pero confirma algo que nosotros llevamos diciendo desde hace mucho tiempo, que es el deterioro estructural y progresivo de la educación por culpa de esas políticas ideológicas que han impulsado todos ustedes, no solo ustedes, sino también Junts y Esquerra Republicana. Porque los datos no mienten; los resultados demuestran que los alumnos de sexto de primaria han obtenido los peores resultados históricos en matemáticas, los alumnos de cuarto de ESO no han alcanzado el nivel mínimo en tecnología, en matemáticas o en inglés y que en selectividad hemos tenido el porcentaje de aprobados mínimo desde 2020. Por cierto, le recuerdo que dos de los tres mejores resultados de la selectividad provienen de colegios de educación diferenciada, esos que usted persigue y ahoga económicamente de la mano de los comunistas.

Pero hoy los catalanes, señor Illa, se preguntan dónde está la educación como asensor social. La realidad es que todos ustedes se la han cargado, sí, porque ustedes, muy socialistas, lo único que han socializado ha sido el fracaso y la desigualdad; porque hoy solo las familias con recursos pueden elegir la educación que quieren, porque a los que no los tienen les abocan y les condenan a la fábrica de mediocridad, que es en lo que han convertido a la escuela pública; un modelo educativo en el que exclusivamente promueven competencias y procesos en lugar de poner en valor los conocimientos, la memorización o el mérito. Y por supuesto ustedes han convertido las aulas en laboratorios de activistas y de fundaciones subvencionadas, como la Fundación Bofill, que han convertido los colegios en auténticas colonias recreativas.

Señor Illa, los catalanes estamos hartos de su pedagogía vacía. Los catalanes estamos hartos de que estén al mando activistas diseñando los programas educativos de nuestros hijos. En definitiva, hoy le exijo de una vez por todas que cambie el rumbo y que dote de autoridad a los profesores y la recuperen las aulas; volvamos a recuperar la excelencia en los contenidos y de una vez por todas garantice algo que tanto le cuesta, que es la libertad para las familias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Hagués pogut començar per l'educació, no per una valoració general de Catalunya, i haguéssim anat abans al gra. Té recorregut de millora, l'educació a Catalunya; té molt recorregut de millora. I ho estem fent. I estem treballant per tornar a una educació d'excel·lència a Catalunya. Ara no..., el panorama que vostè dibuixa és un panorama equivocat. L'educació a Catalunya és una educació que té aspectes molt positius. I vull fer un reconeixement als professionals que hi estan treballant.

En matèria d'educació, entre la seva formació política i la meua, entre vostè i jo, hi ha una gran diferència. L'explica l'etimologia de la paraula «educar», que vol dir *ex ducere*, «treure de dins», «ajudar a desenvolupar una persona». Això és una educació en llibertat: donar les facilitats perquè tothom pugui treure aquell potencial que porta dins seu.

Vostè entén l'educació com un adoctrinament (*veus de fons*), com una... –sí, sí, sí, sí, sí; a mi, lliçons de llibertat, vostè, poques. Vostè entén l'educació com un adoctrinament i per això defensa un únic model d'educació: d'adoctrinar, d'alliçonar i d'imposar. Estem tan lluny, que serà difícil que ens entenguem mai en aquest camp.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els temes de què va tractar en la reunió amb el president del Govern d'Espanya el 20 de juny i sobre la necessitat de lluitar contra la corrupció i resoldre la crisi de l'habitatge

317-00129/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari Comuns, el diputat senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

Bona tarda, president. El passat dijous el Tribunal Constitucional avalava la llei d'amnistia. És, sens dubte, una molt bona notícia que ha de permetre començar a resoldre el conflicte polític que es va iniciar amb la sentència del Tribunal Constitucional, precisament, sobre l'Estatut, el 2010.

Això segurament hauria de servir perquè d'una vegada per totes el Tribunal Suprem apliqui la llei, que és el que ha de fer, i que tots els líders independentistes puguin fer política en llibertat, també a Catalunya. És una victòria dels catalans i de les catalanes, i és una derrota, sens dubte sense palliatius, de l'estratègia de PP i VOX, que l'únic que volen és incendiar Catalunya. I tenim un missatge per vostès. Davant del projecte de l'extrema dreta i de la dreta extrema, els Comuns farem el que estigui a les nostres mans per impedir que els fatxes arribin al Govern, aquí i allà. (*Remor de veus.*) No es posin nerviosos. Si es donen per alludits, serà que es creuen que són fatxes.

Però en tot cas, president, l'hi vull transmetre també: davant de la gravetat del cas Cerdán, això no és prou. Vostè es va reunir el passat 20 de juny amb el president del Govern i m'agradaria saber quins temes són els que van tractar en aquesta reunió.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Quant a l'amnistia comparteixo l'exposició o reflexió que ha fet vostè, i m'hi he referit abans arran de la pregunta del president del Grup d'Esquerra Republicana. Crec que és una bona notícia, crec que ha sigut una cosa positiva per Catalunya i pel conjunt d'Espanya i demano que s'apliqui la llei, que és fruit de la decisió sobirana del Congrés dels Diputats. I demano que tots tinguem seny, que tots tinguem seny en aquest moment.

Sobre la reunió que vaig mantenir amb el president del Govern..., jo també m'hi he referit. L'aspecte concret que va ser fruit d'acord en aquesta reunió va ser una notícia que crec que és important per Catalunya i per les Terres de l'Ebre, i en la resta de qüestions, en vam fer una anàlisi general, però ha de permetre també que la política tingui anàlisis de discreció.

I sobre Santos Cerdán, doncs miri, és una situació efectivament molt desagradable i dolorosa per nosaltres. Ara, aquest senyor, que té dret a la seva defensa i a la presumpció d'innocència, ha entrat a la presó sense ser militant del Partit Socialista, expulsat del Partit Socialista. (*Remor de veus i rialles.*) Reacció contundent. Sí, ja poden riure. No tots ho poden dir, això. No tots ho poden dir. Reacció contundent –reacció contundent. I fins al final.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

David Cid Colomer

President, la gent progressista de Catalunya i de la resta de l'Estat no tenen cap pressa perquè els reaccionaris arribin al Govern. Cap ni una –cap ni una. I és que dos anys –dos anys– és molt de temps per la vida de moltíssima gent. Ara, la responsabilitat que això no passi és únicament i exclusivament del Partit Socialista.

I això vol dir, sobretot, president, dues coses –dues coses sobretot si el que volem és no només resistir, sinó tornar a guanyar les eleccions. La primera: cal fer net caigui qui caigui, hi insisteixo, caigui qui caigui, i començar a prendre mesures per lluitar contra la corrupció. No té cap sentit que Acciona segueixi treballant amb l'Administració pública com si res hagués passat. No té cap sentit que, per exemple, a Catalunya els alertadors de casos de corrupció no estiguin protegits, fins i tot ni tan sols per l'Oficina Antifrau. Per tant, cal prendre mesures efectives també en la lluita contra la corrupció a Catalunya.

I la segona, president, cal d'una vegada per totes que es resolgui la crisi de l'habitatge. Això ha de formar part de l'agenda de Govern a Govern, de la seva relació amb el president del Govern de l'Estat en qualsevol de les reunions.

Miri, president, el que necessiten els votants progressistes d'aquest país és que no els hi costi la vida sencera pagar el lloguer o la hipoteca i no arribar a final de mes.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Fins al final –fins al final– amb la corrupció, fins al final. I qui tingui idees i qui tingui propostes..., seran benvingudes. Fins al *final* –fins al final.

Respecte a les polítiques d'habitatge, jo crec que no hi ha cap comunitat autònoma que tingui polítiques més agosarades que les nostres. Però això sap on es defensa, també? Sap on es defensa, també? A la cimera de l'OTAN, dient que no a un cinc per cent en inversió en defensa, perquè els fons que van en inversió i en seguretat no van a les polítiques de l'estat del benestar. I dels que hi eren, un únic ho va defensar. Crec que tots coneixem el seu nom: Pedro Sánchez.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre com pensa mantenir la governabilitat malgrat els casos de corrupció que afecten el seu partit polític i l'incompliment dels acords d'investidura

317-00131/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, la diputada senyora Laia Estrada i Cañón.

Laia Estrada Cañón

Amb tota la corrupció que tenen ara mateix a sobre, amb la constatació que no hi haurà finançament singular, sense pressupostos i imposant una ampliació de l'aero-

port que comportarà més turistes i més emissions malgrat el rebuig dels seus socis, senyor Illa, ens pot explicar com pensa mantenir la governabilitat?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Fent honor als acords d'investidura que em van permetre presidir la Generalitat de Catalunya com estic fent.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Laia Estrada Cañón.

Laia Estrada Cañón

Li reconeixem el seu mèrit, senyor Illa, tant a vostè com a Pedro Sánchez, el PSOE i la seva sucursal catalana; són uns cracs del trilerisme polític. Van aconseguir canviar «independència» per «amnistia», i «autodeterminació» per «pacte fiscal» rebatejat. I no hi ha ni una cosa ni l'altra. Amb el nou finançament, la seva ministra ha deixat clar que de singular no en tindrà res, que hi haurà *un café para todos* i, per tant, no s'acabarà amb l'espòli fiscal, quan això hauria de ser un deure per qualsevol president de la Generalitat de Catalunya que no tingués una mentalitat colonial. Ja sabem que aquest no és el seu cas; li va faltar temps per anar a celebrar la Hispanidad, la Constitución i per garantir el retorn del Borbó, encara que hagi estat a costa de militaritzar i estomacar tot Montserrat.

I pel que fa a l'amnistia, vostè sap perfectament que l'alta judicatura en cap cas permetrà que s'apliqui aquesta llei als independentistes; als policies sí, però als independentistes, no. Perquè està totalment impregnada d'un *hooliganisme* d'ultradreta tan ferotge que és incapaç ni tan sols d'acceptar una llei que ha estat imprescindible per pacificar el principal conflicte que se li ha obert al règim del 78 durant les darreres dècades. I de fet, aquesta és l'essència del règim del 78. És incapaç de fer possible la més mínima reforma i la més mínima transformació. I d'aquí la necessitat de la independència, no només per fer caure l'estaca, sinó per fer caure absolutament tot el tancat.

Miri, tornant al que li preguntava o al que li qüestionava. Vostès governen en minoria i li està posant molt difícil als seus socis. De fet, té molta sort que no li estiguin pagant amb la mateixa moneda el que vostès van fer la legislatura passada, quan a canvi de governabilitat van imposar, van forçar el compromís amb l'ampliació de l'aeroport, el Quart Cinturó i el Hard Rock. Se'n recorda? De fet, té molta sort, senyor Illa, de comptar amb uns socis tan gentils.

El president

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Des del respecte que mereix tothom –també vostè, senyora Estrada–, tres qüestions: primera, Catalunya tindrà un finançament singular, perquè és a l'acord que vaig arribar –l'acord d'investidura amb Esquerra Republicana–, i Catalunya tindrà un finançament singular; segona, jo tinc una manera d'entendre la política que em porta a respectar les institucions i si alguna cosa no m'agrada de les institucions, intentar canviar-les per procediments establerts –sense institucions, no comprenc, no entenc, no sé fer acció política–, i tercera, coincideixo amb vostè que l'amnistia ha estat una llei positiva per a Catalunya. Llàstima que el seu partit, fruit segurament dels seus procediments polítics, no hagi pogut aportar cap diputat a Madrid per votar-hi a favor. El meu, dinou.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el cost del viatge a Budapest de la delegació del Parlament i la previsió de convocar eleccions

317-00130/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari Mixt, la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Diputats d'aquesta cambra se'n van a Budapest sota el pseudònim «Delegació del Parlament». Hem d'entendre que parlem de vacances pagades amb recursos públics, doncs? Quan ens ha costat la broma als contribuents catalans? Hem vist que les diputades d'Esquerra i Junts, les senyores Raquel Sans, Tània Verge i Ennату Domingo reien molt. Va anar bé la xerinxola? Saben qui no reia tant? Els qui a les sis del matí es llevaven per anar-se'n a la fàbrica, al taller o a la botiga per poder pagar els impostos que en acabat la casta política malgasta a cabassos. I per si no fos prou –per acabar-ho d'adobar–, es canvia l'ordre del dia d'aquesta sessió parlamentària perquè el president de la Generalitat se'n pugui anar tranquil·lament a Sevilla. Catalunya, sota el desgovern més solemne i flagrant de la història. Tot amanit amb una inseguretat creixent, amb nous casos de violacions a menors tutelades per la DGA-IA, amb la criminalització de les havaneres i el rendiment acadèmic més baix de les darreres dècades. Vostès vagin introduint l'islam i l'àrab dins les aules públiques i vagin permetent que organitzacions extremistes com l'Organització Juvenil Socialista faci cursos i jornades dins les aules públiques, com si anéssim sobrats d'hores lectives, eh, consellera?

Davant aital panorama, la pregunta d'aquesta sessió de control només pot ser una, senyor Illa. Quan convocarà noves eleccions? Quan alliberarà Catalunya d'aquesta feixuga càrrega en què ha acabat convertint-se el seu desgovern?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Quan toqui. Miri, diputats d'aquesta cambra i altres dirigents polítics van anar a Budapest a defensar drets, a defensar la democràcia, a defensar la llibertat. I ho poden fer i fan bé de fer-ho. Perquè banalitzar la prohibició d'una manifestació, d'una marxa que ha costat molt patiment a molta gent i molts anys poder-la fer, no és una cosa menor. Jo no conec a massa gent molt brillant que hagi sigut molt brillant sense sortir del poble on ha nascut. Només em ve al cap una persona, un gran filòsof, Immanuel Kant, que no va sortir mai de Königsberg, però normalment, del món en què vivim se n'ha de sortir. D'Olot, de Ripoll, de Barcelona... Viatjar, veure el que passa al món, perquè el món està interrelacionat. Li aniria bé, a vostè, viatjar una mica més.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Bé, ja entenc que vós sou molt avesat al viatge, sobretot quan paguen els catalans, eh, com la resta de diputats d'aquesta cambra. Així és molt fàcil viatjar. El conjunt de la ciutadania de vegades no es pot permetre viatjar, de vegades ni internament dins el Principat de Catalunya. I sap per què? Perquè va escanyat per la pressió fiscal que vostès imposen, perquè han de pagar bitllo-bitllo les factures de les seves dèries proimmigracionistes, perquè ens veiem abocats a anar a treballar a jornals llargs, no com els de sessions parlamentàries. I per vostè, és molt fàcil en acabat acusar la resta de que no viatgen, de que no surten. Els nostres avantpassats tampoc sortien ni viatjaven, però sabien sobreviure. Vostè seria incapaç de sobreviure si hagués de valdre's per si mateix. (*Remor de veus.*) La majoria de pagesos catalans...

El president

Silenci.

Sílvia Orriols Serra

...sense haver viatjat mai, sense haver anat enlloc, tenen un *kit* de supervivència a casa que vostè no tindrà mai amb tots els viatges que ha fet pagats pels contribuents catalans. Per tant, se n'hauria de dar vergonya, de fer aquests comentaris despectivament quan hi ha *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* bona part de la població que no es pot permetre viatjar.

El president

Se li ha acabat el temps.

Sílvia Orriols Serra

I jo he format part durant... *(El president retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

El president

Senyora diputada, se li ha acabat el temps. Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Jo vinc de família de pagesos, no m'ha d'explicar lo que és aquest món *(Remor de veus.)* No m'ho ha d'explicar i amb molta honra, a més a més, però si no..., vostè té un sou de diputada *(persisteix la remor de veus)* –vostè té un sou de diputada–..., però si, diguem-ne, no li dona per viatjar, hi ha substituïts: hi ha molts documentals, moltes pel·lícules, moltes webs i es pot informar de què passa al món. L'hi anirà bé, li anirà bé per fer política. L'hi recomano.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les polítiques de joventut, especialment pel que fa a l'habitatge

317-00132/15

I, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la formula el diputat senyor Ferran Pedret i Santos.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Bona tarda a tothom. President, acabem de sentir com li qüestionaven des del Grup Parlamentari Mixt la tasca de representació que el president de la Generalitat ha d'exercir en interès del conjunt de la ciutadania de Catalunya en els més diversos àmbits, a vegades en l'àmbit de l'Estat, a vegades en l'àmbit internacional. I hem sentit també com es qüestionava que una delegació d'aquest Parlament estigui present a Brussel·les quan els drets dels nostres conciutadans i conciutadanes europeus estan en perill per una sèrie de decisions d'un govern que cada vegada deriva més cap a l'autoritarisme que pretén impedir l'exercici d'un dret tan absolutament fonamental com és el de manifestació; i, per tant, en nom del meu grup parlamentari, Socialistes i Units per Avançar, vull felicitar la Mesa del Parlament i el conjunt de diputats i diputades que ens van representar digníssimament en la defensa dels drets dels ciutadans i ciutadanes d'Hongria i de tots els ciutadans i ciutadanes europeus. *(Aplaudiments.)*

I en segon lloc, li volia preguntar: recentment s'ha presentat l'informe *Estat de la joventut 2024*, que constata una sèrie de tendències: algunes de positives, respecte a l'evolució de la joventut de Catalunya, respecte a l'evolució positiva de la taxa d'abandonament prematur dels estudis, l'evolució positiva de la taxa d'atur i espe-

cialment de la taxa de temporalitat, però també l'evolució negativa –ja des de fa anys– de la taxa d'emancipació domiciliària.

En aquest sentit, el seu Govern està posant en marxa polítiques d'habitatge que estan adreçades a la població en general, però també n'ha posat en marxa d'adreçades específicament a la població jove, en alguns casos amb la continuïtat de programes com el pla Bo Lloguer Jove o com la que acaba d'anunciar i que és innovadora dels préstecs Emancipació, que permeten, en determinades condicions, gaudir d'un préstec a interès zero per tal d'accedir a un primer habitatge i, a més, ampliar el parc d'habitatge de protecció oficial.

En aquest sentit, li volem preguntar quin és l'efecte que espera d'aquestes polítiques i quines altres pot posar en marxa el seu Govern per tal d'abordar integralment la situació de la joventut de Catalunya.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor Pedret. Faig meves les seves paraules amb relació a la decisió de la Mesa del Parlament de permetre que alguns diputats o que una delegació del Parlament anés a Budapest.

Amb relació a les polítiques per a joves, molt especialment les referides a l'àmbit de l'habitatge, som conscients que són mesures positives, però som conscients que són mesures que probablement caldrà ampliar. Ho he dit diverses vegades en diferents ocasions, en aquesta cambra també: l'habitatge és el factor que genera més desigualtat en aquest moment a la societat catalana. Crec que també al conjunt de la societat europea. S'està generant prosperitat, hem tingut –la setmana passada– la presentació d'un informe sobre la situació de l'economia catalana el 2024 amb dades positives, però aquesta prosperitat perquè sigui realment compartida requereix que fem polítiques d'habitatge que permetin l'accés a l'habitatge, la consideració de l'habitatge com un dret i no com un actiu de negoci.

En aquest sentit, hem posat en marxa diferents mesures. Vull destacar la dels préstecs Emancipació, uns préstecs que articularà l'Institut Català de Finances a interès zero per arribar a finançar un vint per cent de l'entrada d'un habitatge en compra, amb la condició que sigui un habitatge sempre de protecció pública i a retornar un cop s'hagi abonat el crèdit per adquirir l'habitatge. Però n'hi ha més, de polítiques. La del paquet de cinquanta mil habitatges de protecció també està adreçat, entre altres col·lectius, al col·lectiu jove. Hem abaixat també les taxes universitàries, hem incrementat l'oferta de formació professional; és a dir, posem mecanismes perquè els joves que ho desitgin puguin millorar la seva formació, però, hi insisteixo, el punt central de les nostres polítiques són en matèria d'habitatge. He dit diverses vegades que estic obert a qualsevol suggeriment que hi hagi a aquesta cambra per millorar-les i per fer-les encara més efectives.

El president

Obrim ara el capítol de preguntes al Govern.

Pregunta al Govern sobre el canvi de cicle polític a Catalunya

310-00226/15

I la primera és sobre el canvi de cicle polític a Catalunya i la formula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, president. *Conseller*, hace un año su Gobierno llegó a la Generalitat prometiéndome iniciar una nueva etapa.

Un año después, ¿pueden mirar a los ojos de los catalanes y confirmar que, efectivamente, hemos iniciado una nueva etapa en Cataluña?

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Albert Dalmau Miranda, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Sí.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Solo el sí es una tomadura de pelo. Con el Partido Socialista de Illa, ni nueva etapa ni tiempo nuevo; en Cataluña, seguimos instalados en el día de la marmota. Es triste y preocupante que la acción de este Gobierno se resuma en dos palabras: cesiones y corrupción; cesiones por seguir desmantelando el Estado en Cataluña a las órdenes de los independentistas, y corrupción política –de la económica y de las mascarillas ya hablaremos– por la ley de amnistía. Lo ha dicho el propio presidente, Pedro Sánchez, cuando señala de forma clara que la ley de amnistía tiene su origen en el resultado de las elecciones de julio de 2023; el Partido Socialista compró el poder a cambio de impunidad, y la negoció un corrupto que ha dormido esta noche en Soto del Real con un prófugo de la justicia. Los que juraron y perjuraron que no lo harían han premiado con la amnistía a quienes dieron un golpe a la democracia. «Ni amnistía ni nada de eso», decía Illa. ¿Se acuerda?

Nos venden la amnistía como reconciliación, cuando en realidad se trata de la más humillante claudicación ante los golpistas. El *procés* independentista terminó cuando un gobierno valiente restableció el orden constitucional frente a los que dieron un golpe a la democracia; terminó cuando el poder judicial aplicó la ley, encausó y condenó a quienes amenazaron a la democracia; terminó cuando una mayoría silenciosa salió a la calle el 8 de octubre de 2017, y terminó cuando los partidos independentistas perdieron la mayoría en este Parlament el año pasado.

¿Sabe cuál es el problema? El problema es que quien ganó las elecciones, el Partido Socialista, ustedes, ha traicionado a los catalanes y a sus propios votantes; han hecho justo lo contrario de lo que prometían. Ustedes se han convertido en el problema: de encabezar manifestaciones de Sociedad Civil Catalana a aprobar la amnistía y pedir la rápida vuelta de Puigdemont, el mayor responsable de la división y la decadencia en Cataluña.

Conseller, no se esfuerce, dudo que tenga ninguna explicación coherente y menos que pueda mirar a los ojos de los catalanes para explicarla.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Senyor Fernández, és que només tinc una notícia per vostè: tant de temps que s'han posat els tribunals a la boca i ara li hem de dir que sí, la llei d'amnistia és *constitucional*. L'han avalat els tribunals. Allò que es va decidir al Congrés dels Diputats amb un ampli suport ho han avalat i avui podem dir que sí que és constitucional i que ha servit per obrir una nova etapa a casa nostra –a casa nostra.

Jo no sé què és el que a vostè li molesta tant. Què és el que li molesta tant? Ja fa temps que tots tenim dubtes que segurament vostès vivien millor amb el conflicte. I sabem perfectament quina va ser la seva recepta, que va provocar el desastre més

gran que ha conegut el nostre país; que coneixem clarament quina va ser la seva recepta, que va engrandir un conflicte polític, que el va judicialitzar, produint dolor d'una forma innecessària i sobretot un trencament social i econòmic al nostre país.

I a vostè només li hauria de fer falta mirar aquesta cambra i mirar la bancada del Govern per veure que, efectivament, la llei d'amnistia ha donat bons resultats per al nostre país. Però si a més vostè en té algun dubte, si vostè té algun dubte sobre quins són els efectes que ha provocat, entre altres coses, aquesta nova etapa que s'ha obert en el nostre país, l'hi pot preguntar, sap a qui? A les més de set-centes empreses que han tornat la seva seu a Catalunya. A aquestes, vostè sí que els hi pot preguntar.

Ara bé –ara bé–, vostès avui han fet algunes afirmacions, li he de dir un tant imprudents i una mica greus –i una mica greus–, que no es corresponen amb el to que ens toca utilitzar en aquesta cambra. El president del seu grup ha utilitzat algunes falsedats que no corresponen al to que s'ha d'utilitzar en aquesta cambra (*remor de veus*), que només espero que vostè...

El president

Silenci.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

...que només espero que vostè sí que sàpiga qui era «M. Rajoy».

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació dels centres penitenciaris.

Pregunta al Govern sobre la situació dels centres penitenciaris

310-00227/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Alberto Villagrasa Gil.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidente. Señor *conseller*, ¿en qué situación de seguridad jurídica se encuentran los trabajadores de prisiones y en qué situación de salud pública se encuentra la población reclusa en las prisiones de Cataluña?

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Ramon Espadaler i Parcerisas, conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Perdoni, és que no he entès ben bé la segona part de la seva pregunta. He entès, crec, «la situación de la población reclusa». Em sembla que ha dit això. (*Pausa.*) Fa un moment el president de la Generalitat contestava que, en el balanç d'aquest any, doncs, amb molta modèstia –jo ho subratllo també per la part que em pertoca, amb molta modèstia–, crec honestament que la situació de les presons és molt millor ara que la de fa un any, tant per la part dels funcionaris com per les persones que hi estan privades de llibertat.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Alberto Villagrasa Gil.

Alberto Villagrasa Gil

Gracias, presidente. Señor *conseller*, dos temas. Ustedes anunciaron a bombo y platillo que los funcionarios de prisiones, de interior, tendrían la consideración de agentes de la autoridad. Esa propuesta no ha pasado por este Pleno. Y además ex-

cluïan a una gran part de los funcionaris y trabajadores de prisiones, algo que con lo que nosotros no estamos de acuerdo.

Es más, lo absurdo de su propuesta se lo voy a poner con un ejemplo muy claro. Hoy Núria López, trabajadora asesinada en Mas Enric por un recluso, no tendría la categoría de agente de la autoridad. Ustedes excluyen a muchos trabajadores. Y yo le pido por favor que pase ya por pleno su propuesta para poderla trabajar y modificar la situación que ustedes quieren presentar. ¿Cuándo van a presentar, cuándo van a pasar por pleno su propuesta?

Otro tema. Ustedes dictaron una orden de dirección –la que tengo en la mano– con la cual se va a facilitar el consumo de droga en los centros penitenciarios de Cataluña. No solo eso, es que les van a facilitar un kit para que puedan consumir droga con total tranquilidad. ¿Cuál es la contradicción? Si una persona consume algún tipo de droga en la vía pública se le va a sancionar; si la consume en un centro penitenciario, no solo no se le sanciona, sino que además se le facilita los medios para que pueda consumir.

Mire, uno de los primeros problemas para la reinserción social de un preso es el consumo de drogas. Por lo tanto, su propuesta no va a favor de la reinserción. Lo que tienen que hacer es luchar contra el tráfico de drogas en las prisiones de Cataluña y potenciar –potenciar– el control de que no entre droga en nuestras prisiones. Normalizan ustedes..., lo que van a hacer es normalizar una parte del narcotráfico que se da en las prisiones de Cataluña.

Mire, esa intervención se la voy a resumir con tres síes y un no: un sí a mejorar la situación y la seguridad jurídica y la seguridad física de los trabajadores de prisiones; un sí a la reinserción de los presos; un sí a la lucha contra el narcotráfico en las prisiones de Cataluña, y un no a transformar las prisiones de Cataluña en narcosalas.

El president

Per respondre, té la paraula el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

A veure, anem per pams. Respecte a l'agent de l'autoritat, el reconeixement de l'agent d'autoritat, jo des d'aquesta mateixa tribuna vaig dir que el Govern n'era partidari i que per fer-ho una mica més àgil, en lloc de fer una proposta del Govern al Parlament, ho faríem a través –i ho vaig demanar al grup parlamentari que dona suport al Govern– d'una proposició de llei del grup parlamentari. Aquesta està entrada fa mesos; per tant, és la Mesa del Parlament qui, quan ho cregui oportú, la portarà a tràmit. Per mi, com més aviat millor. I, per tant, en aquest sentit li dono resposta perquè ja no és competència o responsabilitat del departament, que hem fet els deures enviant a través del grup parlamentari, i així ho vam expressar, aquesta proposta.

Respecte al tema de les addiccions, miri, arreu de Catalunya, és a dir, fora de les presons, doncs, hi ha molts centres de reducció de danys. Quan una persona té addiccions –i a les presons, vostè sap que hi ha moltes persones, dissortadament, doncs, que tenen un greu problema d'addiccions i que no se'n poden desempallegar així com així–, el que hi ha és un intent de reducció dels danys. I és exactament això el que hem fet. I no ho hem fet de qualsevol manera; ho hem fet de la mà dels consells del Departament de Salut, com ha de ser, i dels professionals experts.

Per tant, home, jo li pregaria una mica més de prudència en les expressions. Diu: «Convertim les presons en narcosales.» No; estem gestionant persones que estan privades de llibertat, en molts casos tenen addiccions, que no se'n desfaran així com així, i el que estem fent és reduir els danys, i també, al costat d'això, caminar en el camp, doncs, de que es puguin deslliurar d'aquestes addiccions.

I quan li deia que a les presons, doncs, s'han fet millores substancials, li podria parlar –ara no tindrè temps, però– de moltes qüestions: com la formació, que s'han fet passos endavant, es fa una formació especialitzada al personal a cada centre; com la formació inicial a les persones, que fins ara rebien una formació d'una set-

mana i ara de tres, i encara és poc i hem d'anar a més, o com d'altres programes que estan donant èxits positius.

Estem contents amb la direcció que van prenent les coses? Raonablement, sí. Estem satisfets? No, ens queda molt de camí, amb l'agent de l'autoritat, amb la defensa dels *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* propis professionals i també... *(El president retira l'ús del micròfon al conseller i aquest continua parlant uns moments.)*

El president

Senyor conseller, se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre els criteris de representació i el model empresarial al qual dona suport el Govern

310-00216/15

La següent pregunta és sobre els criteris de representació i el model empresarial al qual dona suport el Govern. És presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, i per formular-la té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Bona tarda. Conseller Sàmpen, fa dos setmanes el president felicitava i assistia a l'aniversari dels deu anys de Glovo: deu anys d'il·legalitats, de falsos autònoms, de competència deslleial, d'accidents, de morts i de xantatge als treballadors.

Així que m'agradaria que expliqués si aquest és el model d'empresa que defensa la seva conselleria, el de la vulneració de la llei fins que t'enganxen, quins són els criteris i quines són les raons per haver assistit a això el dia abans d'un judici per competència deslleial.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Miquel Sàmpen Rodríguez, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmpen Rodríguez)

Gràcies, president. Doncs no, no és el nostre model. I justament per això la Generalitat de Catalunya havia sancionat en diverses ocasions Glovo.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Home, conseller, doncs, jo no assisteixo els aniversaris de la gent amb la que no em porto bé. A mi em sembla que no hi havia res a celebrar llavors, just abans d'un judici on es va utilitzar precisament per part de la defensa de Glovo la foto del nostre president, que ens representa a tots, allà. Així que no entenc ben bé què s'estava celebrant, si es celebraven els 200 milions en multes de Treball, si es celebrava que oferissin vint mil euros per la vida d'un xaval de vint-i-dos anys o si es celebrava un model que té conduint nens, pràcticament, com bojos per tota Barcelona.

Bé, conseller, cadascú sap d'on ve, la cabra tira a la muntanya, i ara mateix ja no està ni a Convergència ni al despatx; ara mateix està en un govern en el qual han de representar tots els catalans. I a mi em sembla una vergonya que s'enviés el president a fer-se fotos amb gent que comet il·legalitats. De fet, em sembla molt més propi de Feijóo i dels seus amics narcotraficants. *(Algú diu: «Hala!»)* Bé, «hala!»...

El president

Silenci, si us plau. Silenci. Pot continuar diputada.

Laura Fernández Vega

Sí; gràcies. Els treballadors de Glovo són els temporers de la ciutat, esperant a la porta dels restaurants, com s'esperava a la porta de les fàbriques o s'esperava als camins prop dels camps. I la seva conselleria i aquest Govern haurien de cuidar molt a quines festes va i quines fotos es fa, perquè no haurien d'estar al costat seu, no haurien d'estar al costat d'aquells que cometen il·legalitats; haurien d'estar al costat dels que exploten.

Perquè portem uns dies amb màxims històrics per la calor i aquí no importa si nosaltres hem dormit bé o hem dormit malament; el que importa és que mentre estem aquí s'ha enviat dos treballadors avui a l'hospital per cops de calor. I hi ha qui no ha tingut tanta sort. Diumenge mateix, Montse Aguilar, de cinquanta-un anys, no va tenir aquesta sort i en plena onada de calor va tenir un accident laboral. Montse treballava per a FCC netejant carrers. Va morir després d'haver avisat que es trobava malament, que tenia enrampades als braços i al pit. Creu que la van portar a l'hospital? Doncs no; li van dir que begués aigua. I ara què? Una nota de condol. I la setmana que ve una foto amb l'amo de FCC, Carlos Slim? Perquè no em sorprendria gens, tenint en compte que qui es vanta d'assessorar Carlos Slim i FCC no és ni més ni menys que Felipe González. Suposem que per això no es va trigar gaire en tancar la investigació de l'ajuntament del PSC de Collboni, que ara és quan l'han reobert...

El president

Senyora diputada, se li ha acabat el temps. Per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Miquel Sàmpel Rodríguez)

Gràcies, president. Miri, la sentència del Tribunal Suprem, efectivament, ha determinat que la relació era una relació laboral, per tant, una relació per compte alièna i no la suposada relació laboral de falsos autònoms. Aquesta sentència és clara, està en la línia de les sancions que havia fet el Govern i els governs de la Generalitat. I en aquesta línia va ser la visita del president, que va anar a fer la visita, no ho oblidí, no ho ha dit vostè, acompanyat dels màxims líders sindicals d'UGT i de Comissions Obreres. I allà el compromís va ser el següent (*veus de fons*), va ser doble –deixi'm que l'hi expliqui–, va ser doble. Un primer, el compromís de Glovo de complir la legalitat; un segon, el de defensar tota la plantilla, i un tercer, si es donaven aquests dos, llavors el Govern sí que estaria en el procés de transformació.

Perquè el que sí que és una irresponsabilitat és no haver mencionat que hi han quinze mil treballadors al darrere i que, si hi pot haver una reconversió d'aquests falsos llocs autònoms en autèntiques relacions laborals, i hi ha un compromís des del dia 1 de juliol que efectivament ho farà Glovo, la irresponsabilitat seria posar en risc catorze mil o quinze mil persones que en viuen, d'aquesta feina.

Aquesta és la responsabilitat i aquest va ser el motiu pel qual el president de la Generalitat, acompanyat dels màxims líders sindicals, es va reunir amb Glovo, amb l'única voluntat de preservar quinze mil llocs de treball.

El president

La següent pregunta és sobre la posada en marxa del cos d'inspectors i l'aplicació del règim sancionador del Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes.

Pregunta al Govern sobre la posada en marxa del cos d'inspectors i l'aplicació del règim sancionador del Decret llei 1/2025, de 28 de gener, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes

Tram. 310-00215/15.

La formula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez, del Grup Parlamentari Comuns.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Consellera, li tornem a preguntar quantes sancions ha posat el seu Govern des de l'entrada en vigència del règim sancionador sobre la contenció de rendes de lloguer, que ja fa cinc mesos.

I també li volia preguntar per quants inspectors estan ja incorporats, tenint en compte que tenim signat un acord que deia que a 30 de juny havia d'haver-hi ja un cos d'inspectors de seixanta persones dedicats justament a inspeccionar i sancionar per aquests incompliments.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, moltes gràcies, diputada. Sap que compartim absolutament aquest compromís de regulació sobre el preu de lloguer. Finalment, dit d'una altra manera, que les persones puguin viure a un preu raonable a Catalunya, i en aquest sentit, hem treballat intensament amb el seu grup parlamentari també.

En aquests moments, per donar-li algunes dades que em demanava, des de l'Incasòl, que és on en aquests moments podem actuar, durant el 2024, han estat 568 els expedients tramitats. En aquests moments, en resten 370 d'oberts. Aquests respecte al que l'Incasòl pot controlar, que és en relació a les fiances. Per tant, aquest és un dels àmbits.

El segon, la bústia que vam posar en marxa des del principi per tal de poder rebre denúncies des de la ciutadania, en aquests moments n'hem recepcionat fins a vint-i-vuit, i d'aquestes, disset en aquests moments es troben en diligències prèvies.

Respecte als inspectors, en aquests moments ja hi ha hagut una incorporació parcial a l'Agència Catalana de Consum, però sí que tenim endarreriments –perquè, efectivament, això era ahir, que s'acabava el termini– en la incorporació d'aquests inspectors a l'Agència Catalana de l'Habitatge, per diferents qüestions en l'àmbit procedimental, però crec que en les properes setmanes aquesta incorporació podrà ser ferma, i, per tant, a partir d'aquí, sí, ja poder iniciar aquests expedients, si s'escau, sancionadors.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Consellera, d'un minut de resposta, entenc que ho podem resumir en què sancions cap, és a dir, no se n'ha posat cap encara.

Miri, consellera, la regulació és necessària i és urgent, però fins que no es posin sancions, la funció dissuasòria del règim sancionador serà paper mullat. Si no apliquem aquest règim sancionador, si no comencem a posar sancions, si no s'expliquen, si no es publiquen, si no es diu que n'hi hauran més, si no es diu clarament que qui incompleix la llei tindrà una sanció, seguiran havent-hi incompliments i frauds.

I el seu Govern s'ha de posar de part dels llogaters i les llogateres, no de part dels que fan frau i dels defraudadors. S'ha de sancionar amb fermesa. Ho podrien haver fet ja en el temps que porten, i s'ha d'anunciar, s'ha d'avisar que n'hi haurà més.

Jo li recomano que miri el que està fent el ministre Bustinduy, des del Ministerio de Consum, que ha anunciat i ha fet efectives sancions a les plataformes de lloguer de pisos turístics per posar habitatges sense llicència, i poc després Booking anuncia la retirada de cinc mil d'aquests habitatges sense llicència. La sanció és dissuasòria i té un efecte pràctic. Per tant, crec que això ja s'hauria de posar en marxa.

I sobre els inspectors, consellera, els acords estan per complir-se, i nosaltres ja vam plantejar la necessitat de crear aquest cos d'inspectors quan vam començar les

negociacions del pressupost del 25, el 2024. Des de llavors ja saben que això s'haurà de fer, que s'ha de fer un contracte temporal.

Van signar l'acord a l'abril i es van comprometre que hi hauria aquests seixanta inspectors. Jo..., el que m'explica em semblen excuses, em semblen excuses de mal pagador.

I volem ser clars –volem ser clars–: els acords estan per a complir-se, i els suplements de crèdit s'han de complir si el seu Govern i la consellera d'Economia vol assegurar-se a negociar amb nosaltres els pressupostos del 2026. Si no hi han aquests inspectors treballant ja abans de que arribin les vacances, si no tenim el compliment d'aquests acords, el seu Govern s'ha d'acomiarar d'una negociació de pressupostos amb els Comuns.

I aprofito el temps que em queda per convocar al desnonament que hi ha demà a Vallcarca, a les set del matí, on quaranta persones, entre elles tretze menors, seran fetes fora de casa seva.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, moltes gràcies, diputada. No tingui cap dubte que complirem i que compartim aquest objectiu. Ara bé, s'ha de fer quan toqui i amb la seguretat jurídica necessària. Per tant, un expedient sancionador requereix uns passos; la incorporació d'aquests inspectors requereix d'uns passos –que és cert, és veritat– que portem des d'ahir de retard, però no tingui cap mena de dubte que el nostre compromís hi és i ho farem.

Per donar-li, en aquests segons, algunes dades més: des de l'Agència Catalana de Consum, per exemple, en aquests moments s'està fent una campanya per donar a conèixer l'oferta publicitat d'habitatges en establiments comercials a les pàgines webs o portals immobiliaris perquè estigui adaptada al topall, per exemple.

Des de l'agència també estem controlant que en la prestació dels serveis immobiliaris es faci respectar la lletra f inclosa en el Decret llei 1/2025, un annex que estableix que el lloguer de temporada ha de ser acreditat com a lloguer per un període concret de temps i no pot ser de llarga durada.

Per tant, s'estan fent actuacions, però si volem que (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) aquests expedients sancionadors...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

Pregunta al Govern sobre la continuïtat del premi Guillem Agulló i Salvador

310-00213/15

La següent pregunta és sobre la continuïtat del premi Guillem Agulló i Salvador, i és formulada per la senyora Marta Vilalta i Torres, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies. Bona tarda. 18 de juny, Esquerra reclamem al Govern que es posi les piles per al lliurament del premi Guillem Agulló i Salvador; 27 de juny, el Govern relega el premi i estudia incloure'l dins els premis cinematogràfics Laya; 30 de juny, 10 hores, el Govern nega que vulgui relegar el premi i obre la porta a rectificar; 30 de juny, 14 hores, el Govern mantindrà el premi Guillem Agulló en el seu format original.

Consellera, ens pots confirmar avui aquí, en seu parlamentària, que el Govern ha rectificat i que finalment atorgarà el premi Guillem Agulló i Salvador aquest any i que així ho ha acordat amb la família?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Eva Menor Cantador, consellera d'Igualtat i Feminisme.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies, president. Sí, diputada Vilalta, puc confirmar que hem parlat amb la família, que el premi es celebrarà enguany, durant el darrer trimestre, i estem en converses amb la família per definir finalment quina és la data.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Marta Vilalta i Torres.

Marta Vilalta i Torres

Tristíssim paper el que han fet aquests dies: desconeixement del premi Guillem Agulló i Salvador, i tot el que representa, i deixadesa institucional. Un premi que des del 2016 es concedia a les Corts Valencianes, per cert, amb el suport del PSPV, i que el Govern republicà del president Pere Aragonès va assumir de forma solidària l'any passat, d'acord amb la família, després de la prohibició de PP i VOX al País Valencià.

Si l'any passat era PP i VOX qui prohibia, enguany són vostès els que valoraven relegar-lo i desnaturalitzar-lo, un absolut despropòsit, i més en temps de proliferació de discursos d'odi i d'ofensiva de l'extrema dreta, que és quan més necessàries són aquestes iniciatives que fan memòria de la brutalitat massa anys impune i que reconeixen l'antifeixisme avui.

Celebrem, per tant, que rectifiquin. Així hem treballat perquè passi, per dignitat, justícia i decència. Els instem també a demanar disculpes a la família i al país pel ridícul d'aquests dies i per no haver estat a l'altura.

L'antifeixisme no es predica, es practica, consellera. I les accions han de ser coherents amb les proclames, i de moment no ho són. Al costat del menysteniment de la memòria de Guillem Agulló, s'hi suma haver aturat el pla d'acció contra el racisme o el pla de suport a les defensores dels drets humans.

Que la desorientació que han protagonitzat aquestes setmanes no sigui una metàfora de les polítiques de drets humans del nostre país, perquè justament Catalunya no s'ho pot permetre.

Guillem és referent, «per molt que bufe el vent, no s'apaguen les estrelles», i el seu llegat ha omplert d'esperança generacions de joves compromesos amb la llibertat. Vostès no tenen ni tenien dret a silenciar el seu nom; massa anys es va fer.

Per això, ara els toca rectificar i lliurar l'edició d'enguany del premi, d'acord sempre amb la família. Per cert, una abraçada des d'aquí, per la dignitat, la lluita i la memòria al Guillem, la Carme, la Betlem i la Carmina. Guillem Agulló, ni oblit ni perdó.

(Aplaudiments perllongats.)

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Igualtat i Feminisme.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Diputada Vilalta, el compromís d'aquest Govern amb els drets humans jo crec que és ferm i ho hem demostrat en moltes ocasions. Jo mai he dit que no apostés per aquests premis; de fet, cada cop que he tingut l'oportunitat de parlar d'aquest tema mai he dit voler invisibilitzar-lo, sinó tot el contrari, enfortir-lo.

I ja que parla del llegat del Guillem Agulló i del respecte a la seva família, jo ja he parlat dues vegades amb un representant de la família, que m'ha traslladat que no li ha agradat gens com s'ha gestionat això. Jo crec que tots hauríem de fer una re-

flexió, tots plegats, perquè no tornin a passar aquestes coses, perquè moltes vegades fent les coses d'una altra manera, tots plegats, finalment arribaríem a unes situacions diferents; no voldria per tothom, perquè joestic convençuda que cap de les persones que hem intervingut en aquest procés estem contents del que ha passat. I jo, com que soc positiva i sempre penso en el futur, jo crec que de cara a properes ocasions, potser parlant més es resoldrien molts de problemes.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre l'impacte de les emissions contaminants en la salut.

Pregunta al Govern sobre l'impacte de les emissions contaminants en la salut

310-00220/15

I la formula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la diputada senyora Mar Besses Casanovas.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, president. Consellera Pané, els contaminants i micropartícules que emeten els avions de l'aeroport del Prat estan presents a la contaminació ambiental de la ciutat de Barcelona i en un radi de quinze quilòmetres.

«Avui ja no és possible, ni legalment ni èticament, tractar de l'ampliació d'una infraestructura com aquesta sense considerar l'impacte sobre la salut dels ciutadans.» Li sonen aquestes paraules, consellera? Segurament sí, perquè són les seves pròpies paraules. Les va pronunciar vostè el setembre del 2023 com a metgessa i com a gerent de l'Hospital del Mar.

Ara, com a consellera de Salut del Govern, que vol ampliar l'aeroport del Prat, ens podria explicar què és el que ha canviat? Com és que allò que fa un any era èticament inacceptable, ara ho defensen, tot i l'impacte reconegut sobre la salut pública?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Olga Pané Mena, consellera de Salut.

La consellera de Salut (Olga Pané Mena)

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyora diputada. Efectivament, aquestes són paraules meves. Jo soc sòcia d'Oikia i en el seu moment vàrem emetre un informe en aquest sentit, d'acord? Per tant, efectivament, sí, sí, són paraules meves.

Vull advertir, quan parlo de l'aeroport, d'un tema que vaig advertir també quan vaig fer aquest document i quan vaig fer aquestes paraules, i és que jo tinc un conflicte d'interessos quan en parlo. Jo visc a Castelldefels, els avions passen per damunt de casa meva, i, per tant, pot ser –eh, alcalde?– que tingui un biaix de selecció amb els articles que llegeixo.

Dit això, li explico la meva opinió. Efectivament, els avions són contaminants, són contaminants en tres dimensions. No només afecten el canvi climàtic en un cinc-vuit per cent, com la salut, com el sistema sanitari –atenció–, emetem més o menys el mateix. I té tres nivells d'afectació: un, per la seva contribució a l'escalfament climàtic; l'altre, per les micropartícules, com vostè ha parlat, i les partícules ultrafines; i, finalment, per l'emissió del soroll en l'entorn local. L'escalfament global ha fet que anéssim a parar a una emergència climàtica, que és on estem.

I aquí vull apellar..., vostè sap la decisió que ha pres el Govern, per tant, jo aquí no li puc aclarir res més, no? Efectivament, jo hi era, però no li puc aclarir res més. Dit això, sí que li puc aclarir lo següent: hem de reduir les emissions dels avions i les hem de reduir utilitzant, eh?, els que estem aquí, menys els avions (*remor de veus*)

tenint un comportament tots plegats responsable amb les emissions, que té a veure amb els avions... *(Persisteix la remor de veus.)*

El president

Silenci, si us plau...

La consellera de Salut (Olga Pané Mena)

...amb els nostres residus o té a veure amb el grau de la temperatura de l'aire condicionat, que també podríem abaixar si no anéssim amb tanta americana i corbata.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Mar Besses i Casanovas.

Silenci, si us plau. *(Remor de veus.)* Silenci.

Mar Besses Casanovas

Consellera, crec que amb la seva resposta ens deixa més preocupats de lo que ja estàvem *(remor de veus)*, no només evidenciant que discrepa d'una proposta del seu propi Govern, que políticament ho podem entendre, però és que ens preocupa que estem parlant de l'impacte que això té sobre la salut de les persones.

Perquè, miri, consellera, a ningú se li escapa: més trànsit aeri vol dir més contaminació i l'informe sobre la qualitat de l'aire a Europa indica que el 2020 van morir prematurament 238.000 persones a la Unió Europea per l'exposició a les partícules que emeten els avions i altres contaminants; unes emissions que agreugen els problemes respiratoris i les malalties cardiovasculars, especialment en infants i gent gran.

I en plena emergència climàtica, no té cap mena de sentit incrementar la capacitat de l'aeroport, precisament, de l'aviació, doncs, una de les fonts intensives d'emissions de gasos d'efecte hivernacle.

Per tant, no estem parlant només d'un problema de salut o de sostenibilitat ambiental; estem parlant del model de país, del model de país que estem construint i de quin model de país volem construir. Un model, actualment, de turisme desfrenat, que precaritza i que expulsa veïns i veïnes. I, per tant, no té cap mena de sentit prioritzar infraestructures, com l'aeroport, al servei d'uns pocs, per connectar-nos més amb l'altra punta del món, quan la classe treballadora d'aquest país, la gran majoria de la gent, cada dia ha de patir un servei ferroviari que és lamentable.

I, per tant, si volen parlar d'ampliacions, comencin per aquí, per invertir en el transport públic, en els mitjans de transport que són quotidians, perquè a les Rodalies de Catalunya, consellera, la gent també s'hi deixa la salut: hores i hores esperant a les andanes, amb temperatures que són insostenibles i amb l'angoixa de si aquell dia arribaran tard o molt tard a la feina.

Per tant, davant d'això, consellera, nosaltres ho tenim clar: més trens i menys avions. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Per salut, pel territori i pel país...

El president

Se li ha acabat el temps...

Mar Besses Casanovas

...no a l'ampliació de l'aeroport.

El president

...senyora diputada. Per respondre té la paraula la consellera de Salut.

La consellera de Salut (Olga Pané Mena)

Hi estem d'acord: més trens i menys avions, hi estem d'acord.

Dit això, escolti, hem de seguir descarbonitzant el medi, i ho hem de fer amb totes les coses que estan al nostre abast. Jo ara ho estic fent des del Departament de Salut: el cinc per cent que nosaltres emetem, en aquests moments l'estem corregint, i l'estem corregint amb plans de descarbonització a la construcció dels edificis, a l'eli-

minació de residus, a la producció de residus –catorze quilos de productes no reciclables en cada intervenció quirúrgica– i promovent que hi hagi una millor salut en el nostre entorn. És el que està al meu abast...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

Pregunta al Govern sobre la preservació del patrimoni cultural

310-00221/15

La següent pregunta és sobre la preservació del patrimoni cultural, i la formula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'honorable senyora Ester Capella i Farré.

Ester Capella i Farré

Gràcies, president. Consellera, quina és la prioritat del Govern de Catalunya respecte de la sentència del Tribunal Suprem amb relació a les pintures murals de la sala capitular del monestir de Sixena que es troben al MNAC? Què faran? Garantiran el compliment de la sentència o bé defensaran el patrimoni cultural català i la integritat de les col·leccions del MNAC, d'acord amb el que diu la pròpia llei de patrimoni cultural català de l'any 93? O, per contra, pel que sembla que fan vostès, no se sap, no es contesta, i, en tot cas, ajudant els companys del PSOE que s'han de presentar a l'Aragó.

El president

Per respondre té la paraula l'honorable senyora Sònia Hernández Almodóvar, consellera de Cultura.

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Gràcies, president. Diputada, el 5 de juny, com a resposta a la interpellació del seu grup sobre aquesta qüestió, els vaig dir que des del Govern estem treballant amb fermesa, i des d'àmbits molt diversos, per la preservació del patrimoni català. I els deia també que, amb relació a les pintures de Sixena, calia abordar quina és la millor solució possible des d'un punt de vista tècnic i que donaríem ple suport a la decisió que prenguéss el Patronat del MNAC, posant la conservació i la salvaguarda del patrimoni cultural per davant de tot.

Doncs bé, hem complert a dia d'avui amb tot el que els vaig dir. Segur que tot seguit l'hi podré explicar amb molt més detall.

El president

Per repreguntar té la paraula l'honorable senyora Ester Capella i Farré.

Ester Capella i Farré

Bé, vagi per davant que el que passa amb les pintures murals de la sala capitular del monestir de Sixena no té res a veure ni amb el dret ni amb la preservació del patrimoni cultural. Tot plegat té més a veure amb la catalanofòbia persistent, atada per una sèrie de dirigents polítics que s'han passat anys i panys instant a procediments judicials per reclamar la devolució de les pintures murals i d'altres objectes que venien de Sixena. Catalanofòbia, és això el que ha estat passant i és el que passa, perquè no es fa exactament el mateix amb les peces del monestir que estan disseminades pel món, sigui a Gal·les, a Buenos Aires o a Madrid.

Les pintures murals són a Catalunya des de fa pràcticament noranta anys. És Catalunya qui va evitar la seva desaparició, la seva destrucció, i és Catalunya qui ha tingut, doncs, la cura de les pintures murals, qui n'ha fet la conservació, el manteniment i la difusió.

Arribats en aquest punt, què espera Esquerra Republicana del Govern de Catalunya? Doncs esperem, consellera, fermesa, esperem convicció i esperem que es defensin

drets que són supranacionals, perquè són universals, que són la protecció del patrimoni cultural, la seva preservació i l'accés públic, universal, al gaudi d'aquest patrimoni.

Què els hi exigim? Doncs els hi exigim que defensin els interessos de Catalunya per sobre de tot, que el Govern esgoti totes les vies possibles, les judicials i jurídiques, i això vol dir també, si cal, recurs d'empara davant del Tribunal Constitucional. I passa també per exigir al Ministeri de Cultura que faci la seva feina, que no l'ha fet. I això què vol dir? Doncs que facin els informes que calguin per veure si, efectivament, les pintures poden ser danyades. Per cert, del ministre de Cultura, que n'esperem molt més. Esperem continguts i posicionament polític, i també tècnic (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), i no...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora diputada. Per respondre té la paraula la consellera de Cultura.

La consellera de Cultura (Sònia Hernández Almodóvar)

Sí. Com molt bé vostè sap, el Museu Nacional d'Art de Catalunya té un òrgan de governança –vostè ens ha recordat alguns altres membres que l'integren–: justament, el Ministeri de Cultura, l'Ajuntament de Barcelona i, naturalment, la Generalitat de Catalunya, i, per descomptat, també l'equip directiu del museu. Tots ells formem part d'aquest patronat. Alhora, té un excel·lent equip de tècnics i professionals.

Cal recordar que la sentència és *ferma* i que obliga el MNAC a executar-la. No contempla que ningú altre se'n pugui fer càrrec. Per això el 16 de juny el patronat va prendre dos acords per unanimitat –ho repeteixo, per unanimitat. D'una banda, presentar un incident d'execució a la jutgessa d'Oscà que instrueix el cas. Aquest incident d'execució es va presentar dilluns 23 al·legant impossibilitat de portar a terme la sentència sense posar en risc la preservació de les pintures. D'altra banda, el patronat va crear, va acordar crear un grup de treball tècnic i convidar al Govern d'Aragó a formar-ne part. Aquest grup de restauradors està treballant amb absoluta independència i professionalitat, fent informes, tots ells.

La setmana passada, un cop presentat l'incident d'execució, el Govern d'Aragó va decidir retirar els seus grups tècnics, cosa que lamentem profundament, i esperem que reconsiderin la seva decisió, perquè aquest és un procés extremadament complex i hem de poder resoldre'l amb rigor, dins la legalitat i lluny de qualsevol sobreactuació.

Estem a l'espera del pronunciament de la jutgessa d'Oscà per poder estudiar les següents passes a seguir.

Tot això ho fem amb l'única finalitat de preservar el patrimoni cultural, tal com el museu ha fet al llarg dels darrers vuitanta anys. I continuarem vetllant amb tota la força i tot el convenciment per la seva preservació, en pot estar absolutament segura.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre l'actuació policial durant la visita de Felip VI a Montserrat.

Pregunta al Govern sobre l'actuació policial durant la visita de Felip VI a Montserrat

310-00223/15

La fórmula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, la diputada senyora Carme Renedo i Puig.

Carme Renedo i Puig

Consellera, si creu que la capacitat organitzativa i no violenta de l'Assemblea és exemplar, on trobem la congruència, l'oportunitat i la proporcionalitat en el desplegament dels Mossos a Montserrat per la visita del Borbó? Quins eren els riscos? Quines van ser les instruccions que expliquin una actuació tan agressiva i desmesurada contra els manifestants? Es tractava de protegir el Borbó a costa de privar els ciutadans del dret de manifestació? Va ser una nova catifa vermella del Govern Illa a la corona? Per què, després de fer caure un manifestant a terra –l'Albert Forcada–, se'l va detenir i identificar? L'acusarà de res el seu departament? De què? De ser independentista? De cridar que Catalunya no té rei i cridar-ho ben fort?

Gràcies.

El president

Per respondre té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

Gràcies, president del Parlament. Diputats, diputades, consellers, president de la Generalitat... Diputada, el dispositiu que es va dur a terme amb motiu de la visita de la corona al monestir de Montserrat per part dels Mossos d'Esquadra va ser adequat, va ser proporcional i, a més a més, va garantir quelcom que és important des de les institucions, que és el dret de protesta, el dret legítim de la comunitat benedictina a convidar institucionalment la corona a l'acte del mil·lenari... I, per tant, això es va celebrar amb normalitat. I la protesta, amb una mica més de col·laboració, també hagués anat millor.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Carme Renedo i Puig.

Carme Renedo i Puig

Consellera, només veiem aquesta necessitat compulsiva de fer reverències a la corona i voler demostrar que Catalunya està pacificada; què més voldrien! Als tres diputats de Junts que hi érem no ens lliguen els números. Tanta policia i agressivitat i, en canvi, no hi havia el SEM especialitzat que acompanya les actuacions de la Brimo. Com pot ser que no hi hagués cap ambulància? Poc abans de les deu, un manifestant pateix un infart. Dos metges, també manifestants, l'atenen i diagnostiquen. Els controls policials destorben el pas de l'ambulància, i triga. Quan arriba, i donat el temps preciós que s'ha perdut, es decideix de fer obrir l'espai aeri i arribar a Bellvitge en helicòpter. L'ingrés va ser dues hores i mitja més tard de l'infart.

Agraeixi, consellera, que hi hagués metges a la manifestació, ja que el seu departament no els va preveure. No em digui que el servei mèdic de l'abadia feia el fet, perquè els Mossos no el van reclamar, i només va comparèixer un infermer i zero desfibril·ladors. Agraeixi també que no es repetissin les arrítmies i que no hàgim de lamentar cap mort, malgrat tanta negligència.

Per cert, el pacient –en Tavi, gironí– es recupera després de la intervenció i tres dies hospitalitzat. Espera, com tots els que ens vam manifestar, el *mea culpa* del seu departament i unes disculpes per una actuació reprovable. Les rebrà, les rebrem?

Gràcies.

El president

Per respondre té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

De fet, quan jo anava fent seguiment del dispositiu, em va tranquil·litzar molt saber que hi havia tres diputats de Junts allà, perquè pensava que col·laborarien precisament amb la feina que estaven fent els Mossos d'Esquadra perquè la protesta es pogués dur a terme sense la necessitat de forçar un cordó, per evitar precisament que

no es deixés passar, en aquest cas, el dispositiu que havia de garantir que la corona pogués entrar a la plaça, com estava previst.

Van estar, els Mossos, negociant amb els manifestants per tenir un lloc a l'ombra, i no, no hi va haver cap mena d'agressió. Al contrari, la persona a la que vostè ha fet referència va agredir un agent de la Brimo (*remor de veus*) –va agredir un agent de la Brimo. I no se'l va detenir; se'l va identificar, que és diferent. I la persona a la que vostè feia referència, que va patir aquest infart, va ser atesa des del primer moment i va ser evacuada amb l'helicòpter i va rebre l'atenció sanitària deguda.

Per tant, no manipulin –no manipulin– ni deixin els Mossos d'Esquadra en mal lloc. Els Mossos d'Esquadra van fer bé la seva feina. I jo esperava que vostès, com a diputats d'un grup que té tradició de govern i crec que s'estimen els Mossos d'Esquadra, els hi facilitarien la seva feina. I no ho van fer –i no ho van fer– (*persisteix la remor de veus*)...

El president

Silenci, si us plau.,,

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

...no ho van fer. Al contrari –al contrari–, van arribar a dir-los als Mossos, el diputat Dalmases, que podia passar per on vostè volgués, perquè era diputat. I això no és just.

L'important... (*Veus de fons.*) Sí, li passaré l'informe, li passaré l'informe dels Mossos d'Esquadra... (*Veus de fons.*) Sí senyor, li passaré l'informe que han fet els Mossos, els garants (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) de que vostès es poguessin manifestar...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

La consellera d'Interior i Seguretat Pública (Núria Parlon i Gil)

...i els garants també... (*El president retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.*)

El president

Se li ha acabat el temps.

Pregunta al Govern sobre la mobilitat a Catalunya

310-00224/15

La següent pregunta és sobre la mobilitat a Catalunya, i la formula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, el diputat senyor Salvador Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Primer de tot, lamentem el to de la consellera i donem tot el nostre suport als diputats i a la gent que es va manifestar a Montserrat. (*Aplaudiments.*)

Consellera Paneque, avui desmuntarem una a una les deu mentides del seu Govern sobre el traspàs de Rodalies.

U. Calia que la nova empresa fos una filial de la Renfe per poder mantenir els drets dels treballadors. Fals. Segons l'article 44 de l'Estatut dels treballadors, en qualsevol traspàs a una nova empresa es poden mantenir intactes els drets i condicions laborals.

Dos. Calia fer el traspàs amb Renfe a dins per poder dotar la nova empresa dels certificats internacionals de seguretat ferroviària. Fals. Ferrocarrils és un operador igualment vàlid per poder resoldre aquest tràmit.

Tres. En la nova empresa mixta manarà la Generalitat. Fals. Caldrà majoria qualificada per a qualsevol decisió estratègica i, per tant, l'Estat hi tindrà dret de veto.

Quatre. Que la Generalitat tingui un cinquanta per cent o un 49,9 per cent del capital de l'empresa mixta no fa variar res. Fals. Precisament aquest canvi a la baixa va desactivar automàticament la vaga de maquinistes, i, segons paraules seves, consellera, només serà modificable en un futur si hi ha acord amb l'Estat i amb els treballadors.

Cinc. Ferrocarrils i Ifercat són massa petits per assumir el traspàs. Fals. La clau és el bon model i la fiabilitat d'aquestes empreses, i es poden dimensionar adequadament sense problemes.

Sis. És un traspàs real a Catalunya del servei de rodalies. Fals. L'operadora seguirà sent Renfe i no hi ha cap termini acordat perquè això canviï.

Set. És un traspàs integral. Fals. No hi ha cap calendari definit de línies més enllà d'una part de l'R1 i encara menys de mitges distàncies o Avants.

Vuit. S'està invertint com en cap altre lloc de l'Estat. Fals. Segons la pròpia Adif, en els darrers quinze anys ha invertit 250 euros per català i 907 euros per madrileny.

Nou. Els governs anteriors de la Generalitat ja tenien la titularitat traspassada i podien haver actuat. Fals. Només tenien competències en horaris i tarifes.

I deu. El PSC no té cap culpa en el drama de rodalies. Rotundament fals. El PSC, en primera persona, ha tingut molts anys la presidència de Renfe i ha dirigit el Ministerio de Transportes.

En definitiva, consellera, entén per què Junts per Catalunya ensenyem targeta vermella a aquesta estafa de traspàs?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, moltes gràcies. Diputat, li respondré només amb una afirmació. Que Convergència i Unió –o Junts o com es vulguin dir– governi Catalunya més de vint anys millora el transport públic. Fals, absolutament fals. (*Aplaudiments.*) De fet, de fet, el recorregut de millora del transport públic a Catalunya és tan llarg com els anys que han governat vostès aquest país. Sí, ja em pot anar ensenyant les targetes, que les realitats són les que són. I si en aquests moments ens trobem com ens trobem en el transport públic en general, escolti –interurbà, metro, rodalies, ferrocarrils–, si ens trobem en aquests recorreguts de millora és gràcies a la inacció de tants anys dels governs liderats..., i la conselleria específicament, eh?, de Territori i, per tant, de mobilitat liderats pel seu Govern.

En aquests moments, hem iniciat els tràmits imprescindibles perquè l'Estat faci un traspàs, i gràcies a la nova empresa catalana –i aquí haig d'agrair al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana que ha tingut un treball molt intens precisament en aquesta qüestió–, gràcies, com dic, a aquest treball conjunt, i amb el ministeri també, el nostre país tindrà per fi, molts anys després, un rodalies de Barcelona, de Lleida, de Tarragona i de Girona a l'alçada del que mereix aquest país. I, per tant, sí, hem fet un pas únic també en termes de tarifació i de tarifa única.

Per tant, el conjunt del Govern de Catalunya, tot el conjunt del Govern de Catalunya i el president Illa al capdavant, estem situant la mobilitat de Catalunya com un eix estructural de govern i que, per fi, sí, tingui tota l'atenció del Govern perquè tinguem una mobilitat i que hi hagi un gir copernicà respecte a aquesta qüestió.

Per tant, aquest canvi significa invertir-hi com mai com un sector estratègic que és. Els nostres objectius, per tant, són unificar l'ús del transport públic a tot Catalunya, garantir la integració tarifària a tot el país, reforçar l'estructura d'Adif, reforçar l'estructura de Renfe amb inversions estructurals i incidir en l'eficiència del sistema i facilitar-ne l'ús.

Aquest és l'objectiu que ens hem marcat com a govern, per això treballem, i per més targetes que ensenyin i per més *performances* que facin en aquest Parlament, el Govern no perdrà ni un minut ni un segon, en aquest objectiu que s'ha marcat.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Salvadó Vergés i Tejero.

Salvador Vergés i Tejero

Consellera, aquest Parlament va votar la seva dimissió i vostè segueix aquí. Això, una.

Segona, pensa corregir el nyap del transport alternatiu de la Garriga de l'R3 que vostè ha perpetrat?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Segueixo i seguiré absolutament compromesa amb els catalans i catalanes i amb millorar el transport públic a Catalunya.

El president

La següent pregunta és sobre les polítiques del Departament d'Educació i Formació Professional. (*Remor de veus.*)

Pregunta al Govern sobre les polítiques del Departament d'Educació i Formació Professional

310-00225/15

Per formular-la –silenci, si us plau– té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, la diputada senyora Judith Toronjo i Nofuentes.

Judith Toronjo i Nofuentes

Bona tarda, consellera. Com justifica l'enviament del val escolar amb faltes d'ortografia i sense correccions? És aquest el missatge que vol donar el Govern del país, el Govern de la Generalitat per a l'èxit educatiu i per al català?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Esther Niubó Cidoncha, consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Gràcies, president. Diputada, bé, com penso que vam explicar en el seu dia, com sap, des del Departament d'Economia i també des del Departament d'Educació vam passar a l'empresa, doncs, una versió que havia passat totes les revisions, tant ortogràfiques com d'estil, i l'empresa va al·legar que hi havia hagut un error tècnic que havia provocat aquest error tipogràfic que s'ha fet al conjunt dels vals.

No obstant això, he dit que a partir d'aquí, doncs, des del Govern prendrem les accions oportunes. Aquí el que és evident és que el val està plenament operatiu i que a dia d'avui més de 84.000 alumnes, doncs, ja l'han descarregat.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Judit Toronjo i Nofuentes.

Judith Toronjo i Nofuentes

Bé, consellera, entendre que qualsevol ciutadà el que espera d'un govern és que, davant dels errors, rectifiqui i assumeixi responsabilitats, tant tècniques com polítiques. És el seu deure ser exemplar, tant en gestió com en ús i foment de la llengua catalana.

De fet, acabat el primer curs al capdavant del Departament d'Educació, la realitat és que els resultats educatius empitjoren. Sí, president, Catalunya no està millor que fa un any. Això és fals com el seu traspàs. *(Aplaudiments.)*

Vostè, consellera, no es posarà nota, però és que les dades són molt clares. La selectivitat d'enguany presenta la nota més baixa de literatura catalana, mentre que el nivell de matemàtiques també assoleix el més baix de la història en competències bàsiques.

Però a aquest final de curs s'hi sumen alhora més greuges: des del tancament de línies, el tancament d'escoles, la manca de recursos, el malestar docent, a la manca d'eines de la matrícula viva per als ajuntaments i per als centres, i, no menys important, també als episodis d'altres temperatures amb la falta de climatització de les nostres aules. És insostenible poder fer classe a més de trenta graus.

Des de Junts, hi insistim, cal revertir la situació –és insostenible aquest col·lapse– i cal recuperar l'educació com a veritable ascensor del país.

Per tant, cal una defensa sense matisos del model d'escola catalana, fer-ho a través del Servei d'Educació de Catalunya, a través dels centres d'iniciativa pública, però també els d'iniciativa social, el que vol dir la renovació dels decrets, en aquest cas, dels concerts. Ho farà amb els seus socis de govern i d'investidura?

Per altra banda, amb un pla que faci front a aquest abandonament escolar, un pla de xoc per a l'èxit educatiu, amb un reconeixement de la tasca docent inapellable per a tots els treballadors i amb un pla d'inversions per a la climatització que sigui eficient a tots els nostres centres. Es tracta d'una qüestió de salut, d'integritat, però també de qualitat educativa. Vostè ho defensava fa dos anys en el Ple monogràfic d'educació a proposta de Junts per Catalunya.

Per tant, consellera, com ho abordarà a través d'aquestes iniciatives i a través d'aquestes assignatures pendents aquest proper mes de setembre?

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Educació i Formació Professional.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí. Bé, vostè, diputada, forma part d'un grup parlamentari que ha tingut responsabilitats de govern molt importants i, de fet, si féssim un balanç de govern del seu llegat en matèria educativa, veuríem que, per exemple, van deixar el finançament de les escoles bressol a zero. Avui mateix aquest Govern ha aprovat un decret llei, que espero que convalidin vostès, doncs, quan correspongui, que recupera el finançament dels 1.800 euros per plaça i curs. Per tant, això és una cosa molt important que precisament també indica que avui estem millor que no estàvem, per exemple, fa un any, per no dir-li quan governaven vostès, que estaven a zero.

Però si seguim en aquest balanç, vostès van eliminar el servei de menjador i les tardes als instituts. Vostès van maltractar la formació professional i van portar taxes no només al grau superior sinó també al grau mitjà. Va retallar ajuts de menjador, van retallar plans educatius d'entorn, van incrementar ràtios. I així podríem seguir.

Però jo li diré el que estem fent. Els resultats no són els que voldríem, i això, doncs, és important. Necessitem..., tenim un marge de millora important tant en matemàtiques com per exemple en ciències. També hem de posar en valor allò en què estem bé i, per exemple, les competències en llengua, tant a primària com a secundària, en això, ens surten molt millor. I, per tant, això també ho hem de poder explicar.

Dit això, estem treballant..., no ara, ja fa molts mesos hem treballat en un marc per la millora educativa basat en la llengua, sobretot, i les matemàtiques –ja fa uns mesos el vam aprovar–, un pla de trenta mesures que es dotaran de 130 milions d'euros d'aquí a 2028. Per tant, ja estem treballant en programes de suport intensiu

a la llengua i les matemàtiques, i hi afegim ara concrecions curriculars en matèria de ciències. Totes les matèries científiques de secundària tindran una concreció perquè el que ens diuen aquestes proves és que necessitem assentar aquests conceptes, aquests sabers, que el currículum, doncs, realment –el currículum que vostès van aprovar– és molt extens i mereix aquesta concreció.

Incrementem també la formació en didàctica de les ciències, i ho fem amb mentories, amb formació permanent adreçada a l'adquisició de sabers. I també en l'anglès, on veiem una bretxa social encara molt important, tindrem el proper curs cent cinquanta auxiliars de conversa de més a més, de reforç en aquells centres que més, diguem-ne, marge de millora tenen en aquesta competència.

I com sap... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

El president

Se li ha acabat el temps.

Saben que aquesta presidència, quan les intervencions corresponen a proposicions de llei o projectes de llei, a mocions o a interpellacions, és molt generosa, però hem establert des de la Mesa el criteri que a la sessió de control som molt ortodoxos. Per tant, els preguem que s'autoregulin, perquè és molt desagradable, per part de la presidència, haver-los d'interrompre.

Pregunta al Govern sobre l'evolució del pla de xoc d'infraestructures esportives

310-00217/15

La següent pregunta és sobre l'evolució del pla de xoc d'infraestructures esportives i la formula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor José Ignacio Aparicio Ciria.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies, president. Honorable conseller d'Esports, abans de res, voldríem reconèixer la tasca que s'està fent des de la nova conselleria d'Esports i posar en valor la importància que, per primer cop, l'esport i l'activitat física disposin d'un departament específic dins l'estructura del Govern de la Generalitat de Catalunya. Aquesta és, sens dubte, una gran notícia per al conjunt del país i per al sistema esportiu català, i, tot s'ha de dir, l'enveja d'altres territoris del país, com he pogut comprovar aquest cap de setmana parlant amb directius i federacions d'altres comunitats.

També valorem molt positivament que des del primer moment heu fixat objectius clars, realistes i necessaris, com l'agilització dels tràmits administratius, el suport als agents esportius, la promoció d'un model d'esport inclusiu i accessible al llarg de la vida, la igualtat de gènere o el reconeixement de l'esport com a motor econòmic i social.

Ara bé, voldríem centrar-nos especialment en un dels punts que vostè mateix va destacar com a prioritat a l'inici de la legislatura: la millora de les infraestructures esportives del país. Som plenament conscients que Catalunya compta amb una xarxa molt àmplia d'instal·lacions, però també sabem que moltes d'elles estan obsoletes, deteriorades o poc adaptades a les necessitats actuals dels esportistes i de les entitats. En molts municipis, especialment als més petits, falten espais adequats per a la pràctica esportiva i cal fer un pas decidit per revertir aquesta situació.

Sabem també que es va anunciar la voluntat de dur a terme una diagnosi rigorosa del parc existent i posteriorment posar en marxa un pla de xoc per a la renovació i, si cal, l'ampliació d'aquesta xarxa d'instal·lacions; unes actuacions que també haurien d'incloure espais per a la tecnificació d'esportistes d'alt nivell, evitant així que els nostres atletes s'hagin de desplaçar a fora per completar la seva preparació, com passa encara amb les estades en alçada.

És per això que voldríem demanar-li, conseller, en quin punt es troba actualment aquest pla de xoc per a la millora de les infraestructures esportives?, s'ha avançat en la diagnosi territorial i tècnica del parc d'instal·lacions?, i quan es preveu començar a executar les primeres accions concretes, tant pel que fa a la renovació com a la construcció de nous equipaments on sigui necessari?

Moltíssimes gràcies. Estem atents a la seva contestació.

El president

Per respondre, té la paraula el senyor Berni Álvarez Merino, conseller d'Esports.

El conseller d'Esports (Bernardo Álvarez Merino)

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor diputat. Primer, per les seves paraules. Després, com vostè bé ha dit, venim de molts anys de desinversió; la majoria d'instal·lacions esportives de Catalunya, com vostè ja sap, són dels anys vuitanta, dels anys dos mil, i nosaltres, amb aquesta iniciativa del pla de xoc i de veure realment què podríem fer per millorar aquestes instal·lacions, abans de començar a pensar-ne de noves, vam pensar que el millor és fer aquesta diagnosi, provocar aquesta diagnosi. I com fer-ho era la primera dificultat que trobàvem.

El que vam finalment decidir és fer una fitxa, fer una eina i testar-la, que sigui al més simple possible però també al més significativa possible, per saber realment quin és l'estat actual del nostre parc d'infraestructures esportives. Aquesta fitxa, l'hem testat amb cinquanta-quatre ajuntaments, les quatre diputacions, un consell comarcal, i ens ha donat 208 resultats que han testat 868 instal·lacions, les quals, primer, ens han servit per veure que aquesta fitxa està bé, i segon, per dir-nos o confirmar-nos el que pensàvem: que la majoria de problemes o la major part dels problemes venen per part de l'accessibilitat, la seguretat i l'eficiència energètica.

A partir d'aquí, amb aquesta bona diagnosi i sabent que la fitxa és útil, que aquesta eina és útil, ja estem en el següent pas, que és intentar, ja, desenvolupar aquest pla de xoc. Primer, intentar a través d'un acord de govern que aquesta fitxa arribi a tothom, via les diputacions i el món local, els ajuntaments, que arribi a totes les instal·lacions de Catalunya, que són més de vint mil, com ja sap –per tant, no és fàcil, però sí que estem en disposició de fer-ho–, i també això ens servirà per actualitzar el PIEC, que fa molts anys que no es fa.

Després, ja, amb una planificació estratègica a nivell de finançament més adequada, estem en disposició ara, abans de que acabi el mes, de presentar un acord de govern en què hi hagi, primer, una part de finançament durant quatre anys, una multi-anualitat, amb la que posem a disposició dels ajuntaments 120 milions d'euros perquè puguin presentar els seus projectes; després, un acompanyament per part de l'ICF per intentar crear una sèrie de línies de finançament amb unes condicions bones perquè puguin també, on no puguin arribar el pla de xoc, doncs que ells puguin estar al costat d'aquests ajuntaments i aquest món local que vulgui fer tot aquest pla, i també, empenyent una mica tota la part que s'ha fet del PUOSC perquè la gent, els ajuntaments, presentessin projectes esportius. Això sumarà al voltant de 200 milions d'euros, amb què crec que com a mínim començarem a veure la llum aviat perquè les nostres instal·lacions, que és molt necessari, millorin.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre els resultats de les proves d'accés a la universitat.

Pregunta al Govern sobre els resultats de les proves d'accés a la universitat

310-00219/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor David González Chanca.

David González Chanca

Moltes gràcies, president. Bona tarda, diputats i diputades; bona tarda, consellera. En més d'una ocasió hem tingut oportunitat de parlar en aquest Parlament del nou model d'examen de les proves PAU. Sabíem que aquest any el model d'examen patiria canvis, amb la intenció d'adaptar-nos a la normativa legal de la modificació de la LOSU de l'any 2022 i amb l'objectiu d'apostar per un enfocament més competencial, en comptes d'una dinàmica d'aprenentatge memorístic en la que es fonamentava l'anterior model d'examen. Els canvis que s'estaven treballant pretenien afavorir el raonament crític que l'estudiant ha de portar a terme en el desenvolupament de l'examen.

Aquests dies hem pogut conèixer els resultats de les proves d'accés a la universitat, que cada any generen molt interès, moltes expectatives, entre l'alumnat, les famílies, la comunitat educativa i la comunitat universitària en general. Les PAU són un dels grans moments del curs, ja que marquen la combinació de l'esforç de milers i milers de joves de Catalunya, un moment cabdal per al seu projecte de vida. A més a més, les proves no només avaluen coneixements, sinó que també ens diuen les tendències sobre l'orientació dels itineraris, la relació entre les diferents matèries i les vocacions professionals.

Per això volem demanar-li, preguntar-li, consellera, quina anàlisi fa el Govern sobre els resultats globals d'aquestes proves PAU 2025. I en aquest sentit m'agradaria també aprofitar l'ocasió per reconèixer públicament i, sobretot, per felicitar tot l'estudiantat per l'importantíssim esforç que ha realitzat aquestes darreres setmanes, però, en definitiva, també reconèixer l'esforç que han realitzat durant tot el curs escolar 24-25 per preparar els exàmens de les proves PAU.

Tanmateix, val la pena recordar a tothom, però especialment als que són a punt d'iniciar el procés de matriculació a un grau universitari, la important fita aconseguida per a aquest curs amb la reducció dels preus universitaris de graus i màsters habilitants, el preu més baix dels darrers catorze anys a Catalunya: 17,69 euros per crèdit. Com sempre –sempre– hem defensat des del Partit Socialista, la universitat pública únicament pot generar coneixement, riquesa i prosperitat compartida real si és una universitat pública accessible per a tothom.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre té la paraula la senyora Núria Montserrat Pulido, consellera de Recerca i Universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Núria Montserrat Pulido)

Moltes gràcies, president. I moltes gràcies, diputat González. En primer lloc, permeti'm començar fent un reconeixement també, com ha fet vostè, a l'alumnat i als equips docents que els han acompanyat durant tot aquest procés. Les proves d'accés a la universitat són un moment clau per a aquest miler de joves, i cal posar en valor, doncs, aquest esforç i el treball que hi han dedicat, i així com també als més de 2.600 docents que han preparat les proves, els models dels exàmens, han vetllat per les aules, pels desplaçaments dels estudiants, així com també per la correcció de tots aquests exàmens. També volem posar en valor l'esforç per adaptar les proves de les PAU 2025 a un reial decret que es va publicar l'11 de juny de l'any 2024, i això ha estat un termini, doncs, extraordinàriament just i amb uns tempos molt, molt ajustats. I tot això ha estat, com diem, un repte compartit que ha requerit el compromís i la col·laboració de tots els agents que hi estan implicats.

En la convocatòria ordinària de les proves de les PAU 2025 s'han realitzat més de 245.000 exàmens, i el percentatge de l'alumnat que ha aprovat es situa gairebé en el noranta-cinc per cent. La mitjana de la nota de les PAU és de 6,44, i l'alumnat de batxillerat accedirà a la universitat amb una mitjana d'accés d'una nota de 7,181. Aquestes dades s'expliquen per diversos factors, i volem posar en relleu que la recu-

peració d'aquest model anterior a la pandèmia ha donat com a resultat, doncs, aquestes proves amb aquests valors i això ha implicat eliminar l'opcionalitat a la tria de l'examen i, per tant, l'estudiant ha d'estudiar tot el temari.

Ens agrada recordar que aquesta prova té com a objectiu ordenar l'estudiantat en el procediment d'admissió a la universitat d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit i capacitat, i que des del Govern de Catalunya continuarem treballant per l'equitat i l'accessibilitat a l'educació superior, garantint que cap jove deixi d'estudiar per motius econòmics i avançant cap a un sistema universitari més just, més inclusiu i al servei de tota la societat.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre el motiu pel qual es permet la denigració de la dona.

Pregunta al Govern sobre el motiu pel qual es permet la denigració de la dona
310-00222/15

És formulada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, i per presentar aquesta pregunta té la paraula la diputada senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias. Mientras el islamismo avanza atacando nuestra seguridad, ustedes le ayudan a arrasar con la identidad occidental defendiendo uno de sus símbolos que implica la vejación de la mujer: el velo; cárceles de tela que usa la ley islámica para controlarlas, señalando su estatus dentro de su sociedad, siempre por detrás del hombre. El velo es el menosprecio más absoluto hacia el sexo femenino, a la vez que implica un control total sobre la mujer, la pérdida completa de su autonomía. Es una prenda denigrante.

¿Hasta cuándo van a permitir que se siga humillando a la mujer? ¿A qué están esperando para prohibir el velo islámico en lugares públicos, como ha solicitado VOX?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Eva Menor Cantador, consellera d'Igualtat i Feminisme.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies. Diputada, el Govern de la Generalitat no permet cap denigració de la dona, tot el contrari: treballa per defensar-la i per garantir els seus drets i llibertats.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias. Mire, tiene gracia su respuesta, porque ustedes llevan años presumiendo de abanderar la defensa de la mujer; no obstante, defienden y promueven el uso de prendas coercitivas para su libertad. Defender a la mujer no es cubrir su cabello culpabilizándolas del deseo de hombres incapaces de verlas como iguales. Defender a la mujer no es acabar con su dignidad y su seguridad señalándolas como seres inferiores o permitiendo que familia o comunidad les imponga cubrirse. Defender a la mujer no es ceder ante una cultura donde la mujer es un mero utensilio al servicio del hombre, sin voz, sin voluntad y sin rostro, destruyendo toda su feminidad. Una cultura que cada día se enfrenta a los valores occidentales, incapaz de adaptarse, y que usa la violencia como única política. Una cultura que ustedes promocionan, poniéndonos en grave peligro a todas las mujeres. La sumisión que representa

el velo islámico paseando por nuestras calles es el peor ejemplo para nuestros hijos, y la violencia que trae el islamismo es el futuro al que ustedes los condenan.

Fuera el velo islámico de España, fuera la *sharia* de nuestras fronteras y fuera el islamismo y todos los símbolos responsables de la barbarie creciente en nuestras calles y de silenciar e invisibilizar a las mujeres con la connivencia de socialistas y de separatistas.

El president

Vincular aquests símbols a aquesta barbàrie que diu als carrers..., li crido l'atenció perquè és una relació inadequada.

Té la paraula la consellera senyora Eva Menor i Cantador.

La consellera d'Igualtat i Feminisme (Eva Menor Cantador)

Moltes gràcies, president. Miri, diputada, com vostès saben i, per cert, critiquen i menyspreen cada vegada que poden, aquí hem presentat tota la feina que s'està fent des de la conselleria d'Igualtat i Feminisme, que estem treballant de forma coordinada per garantir una acció i una perspectiva feminista per garantir la igualtat real en tots els àmbits, posant en el centre de les nostres polítiques la lluita contra la violència masclista. Per cert, una violència que vostès neguen i menyspreen cada cop que poden (*alguns aplaudiments*), amb uns missatges i discursos acusatoris i culpabilitzadors de les víctimes, que en una setmana com aquesta se'ls hauria de caure la cara de vergonya.

Hi ha molta diferència, afortunadament, entre nosaltres i vosaltres –i estic molt orgullosa de que jo no els hi agradi, ni el meu departament tampoc–, perquè nosaltres condemnem i treballem per erradicar qualsevol conducta masclista que atempti contra la dignitat de les dones, vingui d'on vingui, i vostès, malauradament, no poden dir el mateix.

Saben què és atemptar contra la dignitat de les dones? Les seves manifestacions sobre la sentència del cas de la futbolista Jennifer Hermoso, que vostès van dir que el cas de Rubiales era «una cacería política y mediática» contra el senyor Rubiales. O el que vostès van dir davant la sentència de La Manada de Pamplona; el líder de VOX a Andalusia es va expressar dient que «la relación más segura entre un hombre y una mujer será la prostitución. Se nota que es una sentencia dictada por la turba feminista supremacista. Hasta un gatillazo o no haber estado a la altura de lo esperado por una mujer podría terminar con una persona en prisión.» O la cofundadora de VOX, Cristina Seguí, que ante una sentencia también de una violencia grupal ante una menor de doce años..., vostès van publicar el vídeo de la víctima..., con el siguiente texto: «El sexo fue acordado y consentido, y lo hicieron para hacerse famosa.»

Denigrar les dones és, *per exemple*, el que va fer el diputat Alberto Tarradas a la Comissió de Joventut el passat dimecres quan va dir que un estudiant d'ESADE té més mèrit que les dones que, per desgràcia, són explotades sexualment. Vostès són les que atempten greument contra la dignitat de les dones, no nosaltres. Nosaltres les defensem i sempre les hem defensat.

Moltes gràcies.

El president

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia... (*Veus de fons.*) Sí, sí. Hi ha dues paraules demanades. El diputat Alberto Tarradas em demana la paraula. Per què em demana la paraula?

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, president. Per al·lusions que ha fet la consellera a la meva persona.

El president

Hi ha al·lusions perquè és una tercera persona a què s'ha referit. Té la paraula un minut.

Alberto Tarradas Paneque

Sí; gràcies. Les paraules de què feia menció la consellera que vaig pronunciar a la Comissió de Joventut..., jo en cap moment em referia a persones que han estat abusades o forçades a la prostitució, com ella ha intentat dir. Al que em referia és que tenen, suposadament..., no, *por supuesto*, tenen més mèrit els estudiants de qualsevol universitat privada, a qui el seu Govern va acusar de falsejar els títols i de comprar-los, que totes les amigues d'Ábalos i del Govern socialista. Això és exactament el que vaig dir: tenen més mèrit tots els estudiants d'universitats privades que la Jéssica i les amigues de l'Ábalos.

El president

El diputat Francesc de Dalmaes demana la paraula. Per què demana la paraula?

Francesc de Dalmaes i Thió

Sí; president. La demano per l'article 87, per al·lusions.

El president

Amb relació a quina intervenció?

Francesc de Dalmaes i Thió

La intervenció de la consellera Parlon.

El president

Té la paraula un minut.

Francesc de Dalmaes i Thió

En primer lloc, vull donar les gràcies als diputats que, més enllà del meu grup parlamentari, m'han ofert el suport, ja, per la intervenció fora de lloc i fora de to de la consellera. La consellera ha perdut una oportunitat per defensar el model de policia que volem, que és un model de policia garant de drets. Vostès, una vegada més, han volgut actuar com a delegació, i no de govern, en aquest cas com a delegació de la Guàrdia Reial, que ja sabem que està molt enfadada amb una manifestació que va ser cívica, pacífica i democràtica i que va obligar, sí, el Borbó a entrar per la porta de darrere. Perquè sí, quan la tornin a trucar els de la Guàrdia Reial, els hi explica: els catalans no tenim rei, consellera.

(Aplaudiments.)

El president

Ara sí, acabada la sessió de control, passem al següent punt de l'ordre del dia. Són algunes al·lusions previstes a l'article 87, en principi no hi ha previst que hi hagi la rèplica, per no tornar a obrir el debat.

Declaració del Parlament de Catalunya sobre el reconeixement i la divulgació de la figura i l'obra de la pedagoga i política Marta Mata Garriga en el centenari del seu naixement

401-00028/15

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la declaració del Parlament de Catalunya de reconeixement de la figura i obra de la pedagoga i política Marta Mata Garriga.

Tot seguit, dono la paraula a la diputada secretària tercera, la senyora Rosa Maria Ibarra, perquè iniciï la lectura d'aquesta declaració. I també donar la benvinguda a la senyora Maria Assumpta Baig Torras, presidenta del patronat de la Fundació Marta Mata Garriga, i als membres de la Fundació Marta Mata Garriga. És un honor tenir-los aquí a la tribuna del Parlament de Catalunya. Benvingudes. *(Aplaudiments.)*

Té la paraula la diputada, secretària tercera de la Mesa, la senyora Rosa Ibarra, per fer la lectura d'aquesta declaració del Parlament de Catalunya.

La secretària tercera

«Declaració del Parlament de Catalunya de reconeixement de la figura i l'obra de la pedagoga i política Marta Mata Garriga.

»L'any 2026 se celebrarà el centenari del naixement de Marta Mata Garriga, mestra, pedagoga i política que va ésser fortament perseguida pel règim franquista per la seva dedicació a la renovació pedagògica i a la defensa de l'ensenyament públic en català, especialment durant la Dictadura, i també per la seva implicació clandestina en la formació de mestres per mitjà de l'Escola de Mestres Rosa Sensat.

»Marta Mata fou una figura cabdal en l'educació a Catalunya i un referent indiscutible de la renovació pedagògica del segle xx, tant a Catalunya com a la resta de l'Estat espanyol. El Parlament de Catalunya vol expressar el seu reconeixement institucional a una trajectòria vital marcada pel compromís amb l'educació pública, la llengua catalana, els drets dels infants i la democràcia, amb una mirada compromesa, oberta i transformadora. Marta Mata va entendre l'educació com una eina de llibertat, d'equitat i de justícia social. Va treballar incansablement per construir una escola més humana, inclusiva i arrelada al territori, des de les aules fins a les institucions. Va ésser impulsora de projectes pioners com les Escoles d'Estiu, Coordinació Escolar i l'Associació de Mestres Rosa Sensat, entre molts d'altres.

»Amb una visió clara sobre la necessitat de portar la pedagogia a la política, va exercir responsabilitats institucionals al Parlament de Catalunya, al Congrés dels Diputats, al Senat i a la presidència del Consell Escolar de l'Estat, sempre defensant una educació pública, laica i de qualitat. El Parlament de Catalunya destaca també la seva contribució a la llei de normalització lingüística i, més concretament, a la seva determinació per a impedir que se separés l'alumnat a les aules en funció de la llengua. Cal remarcar també la seva contundent protecció dels drets educatius i lingüístics de la ciutadania catalana. La seva tasca continua viva per mitjà del llegat de la Fundació Marta Mata Garriga, amb seu a Cal Mata a Saïfores, símbol de la seva connexió amb el món rural i la comunitat.

»El Parlament de Catalunya reafirma el seu compromís amb el llegat pedagògic i polític de Marta Mata Garriga i fa una crida a celebrar el centenari del seu naixement amb activitats que, més enllà de l'homenatge, serveixin per a reflexionar sobre els reptes educatius actuals i enfortir el diàleg entre la pedagogia i les polítiques públiques.

»Palau del Parlament, 1 de juliol de 2025.»

(Aplaudiments forts i perllongats.)

El president

El vuitè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre la feblesa de l'Estat a Catalunya.

Interpel·lació al Govern sobre la feblesa de l'Estat a Catalunya

300-00164/15

És presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i per fer-ne l'exposició té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, president. Buenas tardes. Antes de empezar la interpelación quería hacer una previa, dado que se ha faltado el respeto al jefe del Estado, al rey de España, en varias ocasiones, y simplemente quería decir que el rey viene a Cataluña porque Cataluña es España (*aplaudiments*) y no tiene que pedir permiso a nadie para visitar su país, y menos a ustedes. Y sí –y sí–, los catalanes sí que tenemos rey. ¡Viva el rey! (*aplaudiments i crits de «¡Viva!» en un sector de l'hemicicle.*)

Bien; entrando en materia de la interpelación, en el título séptimo de la Constitución española los padres de la Constitución y los legisladores establecieron entonces las competencias que pertenecían al Estado y a las comunidades autónomas. Todo muy ordenado, pero con cierta flexibilidad limitada para que, una vez consolidada las comunidades autónomas, el Estado pudiera compartir determinadas competencias. Una arquitectura política y legal al servicio de un Estado social y democrático de derecho que nos ha dado décadas de estabilidad y de alternancia política. Y hemos visto a lo largo de la historia diversos ejemplos del ejercicio de esa flexibilidad limitada y de esa sana alternancia política. Todo esto ha ocurrido hasta ahora. Hace dos años, el Partido Socialista perdió las elecciones y se propuso arrebatar la investidura al partido y el candidato que ganó las elecciones, el Partido Popular, con pactos opacos e inmorales. Llegó la práctica del contorsionismo con la Constitución española o el tiempo de aprobar leyes a medida, ilegales e inmorales para comprar el poder.

Después del mal llamado «*procés*» independentista, que no fue otra cosa que un golpe de estado a la democracia, uno de los partidos que formó parte activa e indispensable de la transición española, el Partido Socialista, ha iniciado un proceso de debilitamiento del Estado en Cataluña y, por ende, un proceso de mutación del Estado. El porqué de esta estrategia del Partido Socialista no nace del interés general, no nace de una necesidad ni de una reivindicación popular, nace de la necesidad del Partido Socialista de perpetuarse en el poder a través de la compra de los votos de las minorías independentistas en el Congreso de los Diputados. En otras palabras, el Partido Socialista necesita a quien quiere destruir España para continuar en el poder, o lo que es lo mismo, el Partido Socialista necesita comprar el poder con la traición a España y los españoles.

Este proceso lleva en marcha desde el mes de julio de 2023, cuando Pedro Sánchez encargó a la banda del Peugeot su investidura a cualquier precio. Daba igual que el precio fuese viajar a Bruselas, Ginebra o Waterloo para reunirse con el líder de un golpe de Estado a la democracia en Cataluña, o pactar con Bildu, aquellos quienes consideran que los encarcelados por asesinar a hombres y mujeres o niños en atentados terroristas son presos políticos que deberían liberarse. Da igual qué precio pagar, lo importante era llegar al poder. Santos Cerdán fue el elegido, el ungido por Pedro Sánchez, para la tarea de comprar el poder, para dismantelar y liquidar el Estado en Cataluña con Puigdemont en Bruselas. Santos Cerdán es el primer secretario de organización de un partido en el Gobierno que es encarcelado por corrupción y que hasta hace pocos días despachaba en Ferraz o en la Moncloa con el presidente del Gobierno. Él era el representante del presidente del Gobierno a la hora de arrodillar el Estado ante el líder del *procés*, el que negoció con Puigdemont en Bruselas la ley de amnistía a cambio de la presidencia del Gobierno. Negociaron el poder por impunidad: pactos opacos, negociaciones fuera del marco constitucional y decisiones que no responden al interés general, sino a la necesidad de mantener una mayoría parlamentaria frágil y supeditada al chantaje.

La aprobación de esa ley de amnistía es el pecado original del Partido Socialista y de los gobiernos de Pedro Sánchez y de Salvador Illa. Es el inicio del debilitamiento del Estado en Cataluña y la crónica de una traición del Partido Socialista y Salvador Illa a los catalanes. Tras la amnistía a los líderes del *procés* vinieron las cesiones políticas del Gobierno de Pedro Sánchez a los independentistas. Esas cesiones no son más que la aplicación de la hoja de ruta separatista de Junts y Esquerra Republicana. Los independentistas vieron en la banda del Peugeot la oportunidad de sacar provecho, vieron la oportunidad de activar la exprimidora a tope, como hacen ahora en el momento de máxima debilidad de Pedro Sánchez, y conseguir todo aquello que no fueron capaces de conseguir durante el *procés*. Claro está, durante el *procés* tenían enfrente de un gobierno de la nación que no estuvo en ningún momento interesado en someterse a chantajes o a subastas políticas. Pero Pedro Sánchez sí lo hizo para llegar a la Moncloa, para ocupar la Moncloa, igual que lo hizo Salvador

Illa para presidir la Generalitat. El Partido Socialista se arrodilla y arrodilla a España con él ante un fugado de la justicia que ya no es dueño de ninguna mayoría social.

El balance de toda esta situación la podemos resumir en que, en España, gracias a Junts y Esquerra, tenemos a la mafia que se sienta en la Mesa del Consejo de Ministros, y en Cataluña tenemos un gobierno débil, inestable y que desgobierna al dictado de los partidos de la decadencia de Cataluña. En Cataluña ni tenemos presupuesto, ni mejora de los servicios públicos, ni mejora de la seguridad en las ciudades catalanas, ni un tocho puesto para la vivienda pública. Eso sí; Salvador Illa es rápido y diligente para pagar a los independentistas lo que les debe por darle la presidencia de la Generalitat. El favor del independentismo a Salvador Illa se lo paga Salvador Illa a los catalanes con su traición, con la deslealtad a España y a Cataluña. Nunca antes la hipocresía había tenido mejor ejemplo que en la persona de Salvador Illa y su Gobierno, haciendo justo lo contrario a todo aquello que prometieron en campaña y antes de campaña.

Se ha indultado a quienes fueron condenados por delitos gravísimo contra el orden constitucional. Se ha reformado el Código penal para eliminar el delito de sedición, se ha rebajado el delito de malversación, se pretenden traspasar las competencias de inmigración y el control de puertos y aeropuertos y expulsar a la Guardia Civil y a la Policía Nacional. Se pretende traspasar la competencia de gestión de secretarios e interventores, y se pretende convertir España en una autocracia encubierta al querer controlar jueces, fiscales, medios de comunicación y gobernar a través de decretazos. ¿Todo esto a cambio de qué? No me conteste y me diga que por la reconciliación, o por el bien de la democracia, o por abrir una nueva etapa. Sea claro, lo han hecho por mantenerse en el poder y para comprar el Gobierno de la Generalitat.

Mire, nosotros estamos a favor del diálogo; estamos a favor del diálogo dentro de la ley. No estamos en contra de Cataluña, al contrario; defendemos a esa mayoría de catalanes que quieren pasar página del *procés*, a favor de todos estos catalanes que no quieren privilegios, que lo único que quieren son unos servicios públicos de calidad y no sufrir un infierno fiscal. Quien está en contra del diálogo, de la ley, de la democracia, de la justicia y de Cataluña es a quien ustedes pretenden amnistiar. Ustedes pretenden amnistiar a un prófugo, a un fugado de la justicia que no solo no se repite de lo que hizo, sino que sigue diciendo que lo que quiere es un referéndum de autodeterminación. (*Alguns aplaudiments.*)

Ustedes están otorgando la impunidad a personas que dicen de forma clara y explícita que volverían a hacer aquello que los llevó a ser juzgados y encarcelados. Por lo tanto, la reconciliación no sirve con quien no quiere reconciliarse. Eso es un falso relato del Partido Socialista para esconder sus verdaderas intenciones. Nosotros no aceptamos que se utilice a Cataluña como moneda de cambio, ni que se rompa la igualdad entre españoles, ni que se retuerza la Constitución para satisfacer a quienes no las respetan.

Conseller, en interpelaciones anteriores mis compañeros y yo mismo le habíamos pedido a usted y a sus compañeros de gobierno un volantazo en las políticas en favor de Cataluña. Hoy le pedimos un frenazo en favor de la ética, la democracia y la libertad. Cataluña no merece ser la moneda de cambio de un gobierno acorralado por la corrupción y asesinado por quienes no quieren ningún bien al conjunto de los españoles y los catalanes.

Conseller, Santos Cerdán era el negociador que actuaba en nombre de Pedro Sánchez y de Salvador Illa con Puigdemont. La pasada noche pasó su primera noche en la cárcel de Soto del Real. Ha empezado a pagar cuentas por sus negocios corruptos, porque mientras negociaba con Puigdemont, también tenía tiempo de negociar mordidas. Santos Cerdán está pagando por la corrupción económica –ese cáncer que asola la política– pero estoy seguro que los votantes y en especial los votantes del Partido Socialista les harán pagar por su corrupción política, por la compra de poder a cambio de impunidad, por el desmantelamiento del Estado, por lanzar tor-

pedos contra el estado de derecho y la separación de poderes, por la aprobación de leyes en favor de intereses personales, en definitiva, por el debilitamiento del Estado en Cataluña y de la democracia y la libertad.

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula l'honorable senyor Albert Dalmau i Miranda, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Senyor Fernández, veig que avui ens toca *doblete*, eh? Deu estar guanyant galons de cara al congrés que té el seu partit aquest dissabte.

Ha dit tantes coses i les ha barrejat tant que no sé per on començar. Vostè ha començat donant lliçons sobre la Constitució i veig que ni tan sols se la sap, perquè ha parlat de que el títol setè és el de l'organització territorial de l'Estat, i li he de dir que aquest és el que parla d'hisenda. El que parla de l'organització territorial de l'Estat és el títol vuitè de la Constitució. Potser començaríem bé si comencessin per llegir-se-la. (*Aplaudiments.*)

Segona qüestió. Vostè ha barrejat en tota aquesta intervenció... –intentaré anar desgranant algunes de les coses que vostè ha parlat–, ha fet referència a la corrupció. I la primera, el que crec que... –vostè, a més, sembla que se n'alegri quan en parla–, crec que cal parlar-ne amb un to de condemna, de condemna profunda, perquè és una xacra que debilita el nostre sistema democràtic i les nostres institucions, però és que no tothom és igual davant de la corrupció. Ja els hi va dir el president del Govern d'Espanya, que mentre nosaltres hem expulsat qualsevol persona que tingui a veure amb la corrupció, vostès destrossaven els ordinadors a cop de martell a la seu del seu partit perquè no es trobessin les proves. Així que, ja l'hi he dit, potser vostè no sap encara qui és M. Rajoy a aquestes alçades del partit. Sap què passa? Que, com diu el *refrán*, *cree el ladrón que todos son de su condición*.

Començant per algunes de les qüestions que vostè ha parlat, i en la seva intervenció feia referència a sobre si, en aquesta nova etapa que ha obert el país, l'Estat és més dèbil o és més fort a Catalunya... I, clar, venint de vostès, que, en el moment en el que vostès tenien una majoria absoluta al Govern d'Espanya, van provocar un «li» descomunal a casa nostra, que va acabar com va acabar, que no cal anar molt lluny, que tothom se'n recorda. Home, els hi he de dir: lliçons del Partit Popular sobre el debilitament de l'Estat a Catalunya, la veritat, l'hi he de dir, és que si no fes riure l'hi he de dir: ninguna –ninguna.

Perquè, per molt que vostè s'entesti en barrejar-ho tot, en parlar de majories... Bé, no sé vostè quina majoria de catalans representa. De moment, una majoria petiteta d'aquest Parlament, que és la que li deuen haver confiat els ciutadans i ciutadanes al Partit Popular, és el seu lloc en aquest Parlament, no? Molt respectable, com totes, però la que li toca. Però vostè parla del debilitament de l'Estat a Catalunya, i, jo, deixi'm que l'hi digui: sí que crec honestament que el nostre país ha obert una nova etapa. I que quan avui, un any després, mirem enrere i veiem quins són els reptes que el Govern de Catalunya està afrontant, quins són els debats que tenim en aquest Parlament, crec que el nostre país ha obert una etapa, i que no només aquesta nova etapa ha sigut contundent, sinó que a més ha sigut positiva per als ciutadans i ciutadanes del nostre país.

Parla del debilitament de l'Estat a Catalunya, i l'hi he de dir: vostè, que se sap la Constitució..., tenim dues visions d'aquest país que són completament diferents, la seva i la nostra. És que en la seva no hi cap ningú i en la nostra creiem que hi cap tothom. Aquesta és com nosaltres, el Partit dels Socialistes. I aquest Govern creu i entén l'Estat, i és com creu Espanya i l'Estat de les autonomies, és com creiem en un model federal d'organització territorial de l'Estat. I, en aquest sentit, nosaltres hi

estem treballant. No cal que li recordi que el màxim representant de l'Estat a Catalunya comença sent el president de la Generalitat de Catalunya.

En definitiva, més estat o menys estat, a Catalunya? Perquè, en la intervenció que vostè ha fet, sembla que quan vostès cedien les competències en matèria de trànsit als Mossos d'Esquadra no deuriem estar debilitant l'Estat, i que els Mossos d'Esquadra, els que volem que exerceixin de policia integral al nostre país, assumeixin noves competències, tant els hi molesta? El que nosaltres volem és que els ciutadans i ciutadanes en el nostre país se sentin segurs, i volem treballar en col·laboració amb totes les forces i cossos de seguretat de l'Estat, sense discriminació de cap ni una d'elles, però defensem el rol integral, que així els hi reconeixen la Constitució i l'Estatut d'autonomia de Catalunya, dels Mossos d'Esquadra com a policia integral del nostre país. I l'hi he de dir: és que un any després les dades així ho reflecteixen. És que un any després veiem –vostè parlava de seguretat– que els delictes contra el patrimoni han caigut un vuit per cent, veiem que els furtis han caigut un 4,8 per cent i que els robatoris amb violència han caigut a Catalunya un quinze per cent. S'ha enfortit o no s'ha enfortit l'Estat? Estan millor els ciutadans i ciutadanes o pitjor que fa un any enrere?

Si vol, parlem d'economia. S'ha enfortit, s'ha obert una nova etapa en aquest país un any després? Sí o no? Recorda vostè d'on veníem? Vostès no tenien res a veure amb la situació que es va viure en el nostre país? I avui estem millor o estem pitjor? Crec que no fa falta ser un gran estudiós per arribar a un consens generalitzat de que el nostre país està millor, que l'estabilitat política compta, que la seguretat jurídica compta, que tenir un govern que està atent a les demandes del sector empresarial per generar prosperitat compartida al nostre país compta. I així s'ha demostrat, per exemple, amb el retorn de les seues empresarials a casa nostra –per dir-ho per ordre cronològic– de Laboratoris Ordesa, de Ciments Molins, del Banc de Sabadell i de la Fundació «la Caixa» o de Criteria. Més de set-centes empreses al nostre país, d'un país que està creixent al 3,6 per cent, el seu producte interior brut, i que registra les xifres d'atur més baixes de l'última dècada.

S'està millor en matèria d'habitatge? És més fort el nostre autogovern? Estan millor els ciutadans i ciutadanes en matèria d'habitatge? Home, doncs comencem a veure que les mesures d'intervenció en el mercat de l'habitatge estan donant els seus fruits. I, sobretot, tenim un govern que està concentrat en aixecar cinquanta mil habitatges públics nous al nostre país. Jo l'hi he de dir: crec que avui l'Estat està més fort, que quan un govern està centrat en els problemes que afecten els ciutadans i ciutadanes de Catalunya no només reforcem les institucions, sinó que millorem la vida i la qualitat dels ciutadans i ciutadanes i enfortim les estructures de l'Estat.

Hem passat d'una etapa de confrontació, de la que vostès en formaven part, a una etapa de col·laboració. I fruit dels acords a què hem pogut arribar en les comissions bilaterals, per exemple, doncs podem ampliar la plantilla dels Mossos d'Esquadra amb sis mil nous agents. Vostès hi estan a favor o en contra? Els seus alcaldes, que en té un assegut al seu costat, estan a favor o en contra de tenir més mossos d'esquadra en el seu municipi defensant la seguretat ciutadana per poder tenir els resultats que li estic explicant? Doncs això ha sigut possible gràcies a una comissió bilateral que ha aprovat que l'any 2030 arribem a la xifra de 25.000 nous agents dels Mossos d'Esquadra.

O la Comissió de Traspassos i la d'Infraestructures, que feia catorze anys que no es reunia. Home, alguna responsabilitat vostès també en devien tenir, no? I que ha servit, entre altres coses, per iniciar una etapa d'abordar el traspàs de rodalies. Perquè estem convençuts que els serveis –molts de vostès que, a més, venen del món municipal– es gestionen millor des de la proximitat. Es gestionen millor des de la proximitat. I que el dèficit d'inversions que teníem, que debilitava no només l'Estat, sinó el dia a dia dels ciutadans i ciutadanes del nostre país, passa per substituir de nou una etapa de confrontació per una etapa de col·laboració que serveixi per posar

a les institucions l'agenda i les preocupacions que tenen els ciutadans i ciutadanes de Catalunya, per posar-li un altre exemple.

I, per tant, l'hi torno a dir a vostè, que ha intentat fer aquesta barreja de totes aquestes coses. Nosaltres creiem en aquest model de país –nosaltres creiem en aquest model de país. Nosaltres volem les institucions concentrades en això. Nosaltres volem superar una etapa d'un gran conflicte polític que vostès no van contribuir a arreglar, a l'inrevés, que vostès van contribuir a empitjorar, que van enviar-lo a la via dels tribunals, que va acabar provocant un desastre monumental en el nostre país. I aquest Govern intenta superar aquella etapa, intenta ubicar un nou horitzó per a la societat catalana, que vostès, home, ja no els hi dic que en siguin els més defensors, però podrien com a mínim..., no posin pals a les rodes. No posin pals a les rodes d'una societat que està obrint un nou camí –una societat que està obrint un nou camí–, i que estem enfortint els serveis públics del nostre país. I, l'hi torno a dir, que hem substituït una etapa de confrontació per una etapa de col·laboració entre les diferents institucions. I creiem que això dona més rèdit per als ciutadans, com l'hi estic dient. I, per tant, torno amb el que li deia.

Ara bé, és que en el seu model de país, que té un model de país que és petit, que és excloent i, a més, sense coneixement, sembla ser, de la Constitució, tampoc hi cap el reconeixement de les llengües de l'Estat. Vostès estan a favor o no de la utilització del català a Europa? És veritat o no que hi han hagut dirigents del seu partit i de la seva formació política que han fet trucades a líders estrangers perquè no es reconegui la nostra llengua per poder ser utilitzada en les institucions europees? És que nosaltres creiem que l'Estat s'enforteix si tots els ciutadans podem utilitzar la nostra llengua per dirigir-nos a les institucions que ens representen a tots. La Unió Europea parlava de la unió en la diversitat, i vostès sempre intenten negar-la, perquè només se senten còmodes quan tenen la seva visió excloent del nostre país.

També s'enforteix quan s'avança en matèria de traspassos com el dels secretaris i els interventors. Per què vostè en fa tant problema? No n'ha parlat mai dels secretaris interventors, quan teníem un dèficit brutal de secretaris interventors al nostre país, que només hi han cinc-centes places convocades de les 1.500 que tocarien, que això implica que tenim ajuntaments completament paralitzats, plans urbanístics que no es poden tirar endavant, plenaris que no es poden celebrar, subvencions que no tiren endavant per arribar a entitats que ho necessiten. I aquest Govern ha arribat a un acord per poder cedir la competència i poder gestionar aquestes oposicions perquè es puguin gestionar des de Catalunya i poder donar als ajuntaments el suport que es necessita.

Tot això li sembla tan difícil d'entendre? Aquesta és la idea que vostès tenen d'Espanya? Aquesta és la idea que vostès tenen de Catalunya? Ja ho sabem, són diametralment oposades –diametralment oposades. Perquè vostès han aplicat una recepta en la que no hi cap ningú més que vostès –que no hi cap ningú més que vostès–, i han acabat provocant l'embolic que han acabat provocant. I nosaltres intentem obrir una nova etapa en el nostre país que li demostrï als ciutadans que per la via de la col·laboració i els acords s'arriba molt més enllà que amb la via de la confrontació a la que ens van sotmetre vostès durant tants anys.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, conseller. I per fer la rèplica, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, president. *Conseller*, parece que quien quiere hacer méritos es usted, porque usted representa hoy la burocracia socialista. Ya me sabe mal que lo único en lo que haya dicho la verdad es en la corrección sobre el título de la Constitución. Lo traía bien escrito, lo he leído mal: pido disculpas. Pero ya me sabe mal que la única verdad de su discurso haya sido esa.

Ha convertido usted su intervención en una fábrica de bulos. Mire, eso de los martillazos deberían ustedes contrastarlo, porque eso es rotundamente falso –rotundamente falso. ¿Sabe lo que no es un bulo ni es falso? Que la mano derecha del presidente del Gobierno, Pedro Sánchez, ha dormido esta noche en Soto del Real por corrupción. (*Aplaudiments.*) Eso sí que no es un bulo. O que Pedro Sánchez avisó a Ábalos en octubre del año pasado de que le estaban investigando y que estaban investigando a Koldo. Eso tampoco es un bulo. O tampoco es un bulo que han tardado catorce meses en expulsar a una persona implicada en casos de corrupción, que es el señor Ábalos. ¿Esa es la rapidez de la cual ustedes hacen gala? Vaya rapidez y vaya ejemplaridad combatiendo la corrupción. Mire, *conseller*, lecciones de ustedes, ni una, ni una lección.

Hay una diferencia entre ustedes y el Gobierno de Pedro Sánchez, y es que ustedes ganaron las elecciones. Esto se lo vamos a reconocer, evidentemente. Lo discutible y lo que les iguala al Gobierno de Pedro Sánchez es la naturaleza de sus pactos para llegar a la investidura. Pudiendo explorar otro tipo de pactos, decidieron pactar una investidura con Esquerra Republicana y con los Comuns: con Esquerra pactaron dismantelar el Estado en Cataluña y con los Comuns pactaron la política del no a todo. Pero, tras ese aparente pacto con Esquerra Republicana, también está la mano de Pedro Sánchez y de Santos Cerdán. Hoy les he visto a ustedes muy ofendidos, y ya les digo que es solo el comienzo; les he visto ustedes muy ofendidos con la sesión de control y con aquello que se dice. Hace unos días se escandalizaban ustedes por las informaciones que salían de Santos Cerdán, y lo recibían con aplausos en el Congreso de los Diputados y le decían que fuera fuerte y que un abrazo y que le daban todo su apoyo. Pues mire, la realidad es muy dura y... (*Remor de veus.*)

Yo sí que le voy a hacer una pregunta: ¿pondría usted la mano en el fuego por el *president* Salvador Illa? Yo le aconsejaría que tuviese cuidado, porque hay cola en la unidad de quemados del Partido Socialista por todos aquellos que han puesto la mano en el fuego. (*Aplaudiments.*)

Salvador Illa y Pedro Sánchez forman parte de un tándem político cuyo único objetivo es la supervivencia política y no el interés general. Pedro Sánchez y Salvador Illa no son solo compañeros de partido: forman parte del mismo proyecto y comparten la misma estrategia política. Salvador Illa no es ajeno a la banda del Peugeot; quizá no compartía asiento, pero actuaba en remoto, y por eso fue premiado con un ministerio y luego con la candidatura a la Generalitat. Prueba de ello es que solo ser investido en la Generalitat, como *president* de la Generalitat, no se fue a pasar sus vacaciones a Ribes de Freser ni se fue a visitar el delta del Ebro: se fue de vacaciones a La Mareta con Pedro Sánchez. Supongo que era para recibir órdenes de la banda del Peugeot.

Hace pocos meses Salvador Illa recibía a Santos Cerdán en la fiesta de la rosa del Partido Socialista con un: «Y gracias, Santos, no eres el presidente, pero te queremos un montón, te queremos muchísimo y eres muy bienvenido siempre, siempre eres muy bienvenido y siempre lo serás aquí en Cataluña.» Esto era lo que le decía Salvador Illa a Santos Cerdán hace unos meses. Esto, precedido de un fuerte abrazo, un fuerte abrazo y un beso en la mejilla entre Santos Cerdán y Salvador Illa. Ese que, según la vicepresidenta del Gobierno, María Jesús Montero, no tiene nada que ver con el Partido Socialista, es en realidad el arquitecto político del Gobierno de Pedro Sánchez y el arquitecto político también del Gobierno de Salvador Illa.

Santos Cerdán ha dicho: «Estoy imputado porque fui arquitecto de obras de gobiernos progresistas en España.» Esto fue lo que declaró ayer Santos Cerdán ante el juez antes de pasar su primera noche en Soto del Real por llevarse mordidas de empresas mientras pactaba también liquidar la nación con Puigdemont en Bruselas.

La corrupción política entre Santos Cerdán y Pedro Sánchez tiene en su hilo conductor a otro participante, que es Salvador Illa. Los tres pactaron con el independentismo –unos con Junts, en Bruselas, y otros con ERC, en Barcelona– el debilitamien-

to del Estado en Cataluña. Y Salvador Illa está ejecutando lo pactado. Con diligente obediencia, Salvador Illa está cumpliendo con lo pactado con Junts y Esquerra.

Y no hay duda de que lo siguiente en sumar a la lista de cesiones será el cupo de financiación y las selecciones catalanas. Guarden mi intervención porque esto lo veremos en las próximas semanas. Veremos un anuncio sobre financiación singular en los próximos días. Justo –qué casualidad– la misma semana que Salvador Illa ha decidido comparecer para hablar sobre el tal «Chili» y su aparición en los informes de la UCO. Pretenden tapar con corrupción política la corrupción económica del Chili y las mordidas de Santos Cerdán.

Señoras y señores del Partido Socialista, rompan esta estrategia perniciosa y perjudicial para los catalanes. Si siguen compartiendo estrategia política con Pedro Sánchez y el Partido Socialista, puede que sus socios se tapen la nariz y les sigan dando su apoyo para seguir en el poder y tapar su corrupción, pero con nosotros lo llevan crudo. No pensamos aflojar ni darles de margen ni un centímetro. Seremos constructivos, evidentemente...

El president

Ha d'anar acabant, diputat.

Juan Fernández Benítez

...-ya acabo-, pero no vamos a aflojar en cada Pleno hasta acabar con la corrupción política que practican utilizando a Cataluña como moneda de cambio.

Muchas gracias.

El president

I per fer la rèplica, té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

En fi. Ja sembla ser que..., ja l'hi he dit abans, vostès sembla que davant de la incapacitat que té el seu grup polític per plantejar qualsevol proposta en positiu en el nostre país de futur, per poder donar confiança en el sector econòmic, per poder tirar endavant propostes en matèria d'habitatge o en matèria d'infraestructures, l'única cosa que els hi queda a vostès –l'única cosa que els hi queda a vostès– és que crec que són el grup de la cambra que més parla del procés. En el grup de la cambra que més parlen del procés, s'ha convertit el Partit Popular. I és que sembla que vostès estan ben vinculats a aquell moment, no sé si són les responsabilitats que vostès tenen, li he dit, en l'embolic descomunal que vostès van generar.

I li he de dir: i és una pena –i és una pena– que el seu grup avui sigui incapaç d'oferir-li una alternativa a molta gent que és moderada del nostre país, a molta gent que se sent catalana, que se sent espanyola i que tenia moltíssimes ganes en aquest país de poder passar pàgina, de tenir un govern concentrat en resoldre els problemes dels ciutadans i ciutadanes, en poder obrir una etapa de col·laboració entre les institucions catalanes i les del conjunt de l'Estat. I que aquesta col·laboració servís per poder avançar no només competencialment, sinó per poder reforçar els serveis públics, en tenir un govern que està concentrat en fer baixar els delictes en el nostre país o en tirar endavant ampliacions com les de l'aeroport, a què l'alcalde que té al seu costat s'oposa.

En fi, l'hi he dit, quina pena no poder comptar amb vostès en aquesta visió, però és que ja ho sabíem. Som plenament conscients de quina és la recepta del Partit Popular –ho he dit–: un model d'Espanya en què no hi cap ningú més que vostès, en què la seva obsessió per arribar al poder de qualsevol manera i a qualsevol preu, no els importa si incendien tot el país, no els importa si incendien tot... (*Remor de veus.*)

El president

Silenci, si us plau...

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Si vostès són incapaços de plantejar una alternativa sensata. Jo ja sé que la seva feina... Jo ja sé que la seva feina –sí, escolti'm, escolti'm, diputat–..., jo ja sé que la seva feina és fer oposició al Govern. Gairebé mai parla de l'obra de govern, només fa que replicar els monòlegs i els argumentaris del carrer Génova i d'allò que es parla en el Congrés dels Diputats. Però és que ni una sola proposta. Vostès estan fracassant a l'hora d'oferir una alternativa sensata a molta gent moderada del seu país, del nostre país, que creu –que creu– que Catalunya, que Espanya ens mereixem obrir deu anys, una nova dècada de prosperitat compartida, de tenir els governs, de tenir el Parlament concentrat en fer avançar els serveis públics, en fer avançar..., i en fer millores per a la vida dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, i que això no és incompatible amb seguir reforçant el nostre autogovern.

De nou, la seva visió d'Espanya, la seva visió de les institucions, que és excloent i que és petita, fa que només hi càpiguen vostès. I jo sé que el país és plural –que el país és plural–, que hi han diversitats d'opinions, tantes com grups hi han en aquesta cambra i moltes més. Nosaltres intentem d'una forma tranquil·la oferir als ciutadans i ciutadanes del nostre país un full de ruta que parli justament i que posi les energies, com li he dit, en quins són els problemes dels ciutadans i ciutadanes.

I vostè segueix entestat d'aquesta manera, i és que no el convenceré, ja sé que no el convenceré. Només sé que abans m'ha parlat, diguem-ne, d'aquest canvi de cicle polític o de fi de cicle polític. No ho sé, només em queda, si parlen de finals de cicle polític, desitjar-li sort al seu grup parlamentari en el congrés que tenen aquest cap de setmana amb el Partit Popular nacional.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor conseller.

Suspenem la sessió, que reprendrem demà a les nou del dematí.

La sessió se suspèn a dos quarts de sis de la tarda i tres minuts.